

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografa:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena
E. Mosse, Hasenstein & Vogler (Otto
Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukes, A. Oppelik, J. Donenberg; în
Budaposta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Daupe; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o seriă
garmond pe o colonă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
seră 10 cr. v. a. seau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

(NUMERŪ DE DUMINECĂ 22)

"Gazeta" este în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etaghtul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Unu exemplar 5 cr. v. a.
seu 15 bani. Atăt abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 120.—Anul LV

Brașov, Duminecă, 31 Mai (12 Iunie)

1892.

Kulturgyletiștii la iubileul incoronării.

Brașov, 30 Mai v.

Era ore cu puțină să se ser-
beze iubileul incoronării împăra-
tului Austriei ca rege al Unga-
riei în Peșta, fără de Kulturgylet-
ul ardelean?

Cine ar fi putut să tălmăcescă
mai bine pecătoarele stări dela
noi din Ardél și Tera ungurescă
în acești douăzeci și cinci de ani
decât apostolii maghiarisării dela
aceea societate?

Și n'amă fi aflată nimic deo-
sebit în aceea, că Kulturgylet-
iștii din Ardél alergă și ei la
petrecania din Peșta, căci îi cu-
noscem și scim prea bine, că
le plac petrecaniile, le place să
facă sfără în țără cu vorbiri și
toasturi și să se fălăscă înaintea
lumii, căsă patrioți și încă culți,
veți Dómne!

Dér nu s'au mărginit la a-
tata domni kulturgyletiști, ci au
umbat de au adunat toate că-
reteniile unguresci și au ținut cu
ei mare adunare generală, în care
și-au desfășurat din nou ideile și
scopurile lor de maghiarisare.

Luat'au parte la adunare mi-
nistrul Csaky, spaima dascălilor
noștri, și ministrul Bethlen An-
dras, care s'a făcut vestit de
când a isbutit a înhăma pe Sașii
ardeleni la carul guvernului un-
guresc. Era așteptat și minist-
trul președinte Szapary, se vede
însă că a fost prea ocupat cu con-
ducerea festivităților și n'a pu-
tut lua parte.

Și ce au căutat acolo acești
membri ai ocăruirei? Ei au
vrut prin înfățișarea lor să ar-
ate, că guvernul sprijinesc Kul-
turgyletul și că și el are ace-
leași doriri și urmăresce aceeași
țintă.

Și ca să nu pierdem multe

cuvinte, vom arăta, cari sunt
doririle, ce le nutresc cei dela
cârmă împreună cu șovinistii un-
guri ardeleni, cu cuvintele rostite
de faimosul secretarșu de staț.
Berzeviczy, care a dîs:

"Vrem, ca vorba ungurescă,
cântarea ungurescă să răsună pre-
tutinden în atăt în văile Carpați-
lor, cât și pe șesurile Unga-
riei de jos!"

Dorințele d-lui secretarșu nu
iesu deocamdată din văi și din
șesuri, pe vârful munților nu
îndrănesc încă să se urce, sunt
greoi Kulturgyletiștii când merge
la dël, și așa ciobanul român
își va pută cânta acolo doina lui
românescă nestinghit de nimeni.

Dér se nu lă pună pecatele se
se mai scobore cu oile lui la vale,
căci aici va da de o lume, cum
și-o închipuesce creierul scriintit
al d-lui secretarșu, care nu va
vorbi și nu va cânta decât un-
guresc...

Deu, nu scie omul ce se mai
dică, se ridă ori se se minuneze
vedându aceste dorri și nisuițe
nebune!

Însă vorba cea, cu nebunul
nu-i bine să glumesc. Trebuie așa-
dér să luăm și noi jocul kul-
turgyletist în serios, căci, deo-
camdată cel puțin, el se face
pe socotela și pe pelea noastră, a
Românilor.

Și ca să nu ne indoim că jo-
cul lor într'adinsă este întocmit
așa ca să ne strice nouă țintind
a stărpi dulce graiu și dulce
doină românescă din văile și șe-
surile Carpaților străvechi, kul-
turgyletiștii au băgat în acest
joc acuma și pe primetele Un-
gariai.

"Cunosc activitatea reuniunii,
mă închin înaintea ei și cu totă
inima întru de adî între membrii
"kulturgyletu". — Așa răspunde
primetele Vaszary kulturgyletiș-

tilor — cari s'au dus în depu-
tațā sëlă salute și se cêră spri-
jinul — și le dău totodată una
mie florin.

Nu-i glumă dér, când și pri-
matele întră în rândul aceluora,
cari au declarat răboiu limbei
și culturi noastre românesci. Ne-
bunia începe să fiă tot mai pri-
mejdiosă.

De aceea să ne încingem cu
cingătorea curagului vitejilor
noștri strămoși, cari mureau mai
bine, decât să se părăsescă limba
și legea românescă, să veghăm
și să luptăm, căci avem de apê-
rat cel mai scump odor al
nostru, fără de care mai bine să
nici nu mai fim pe lume.

Să nu pierdem speranța în
învingerea dreptății și încrederea
în puterile noastre, căci un
proverb român dîce:

Apa trece, pietrele rămân!

Iubileul de încoronare în Ungaria.

Sub titlul acesta scrie „Poli-
tik“ din Praga un articol, în
care dîce între altele:

Despre aceea, cum tracteză Ungaria
propriele sale popore amă tăce mai bu-
curos. Legea de naționalitate dîce: „po-
poraționea țării formeză o națiune poli-
tică unitară, indivisibilă, de care se ține
fiă-care cetățen al țării fără privire la
naționalitatea sa, ca membru egal în
dreptăță“. Acest principiu fundamen-
tal este însă numai pe hârtă, a rămas
vorba goală, cum dovedesc și sorțea bie-
ților Slovaci...

Maghiarii s'au aliat cu Nemții din par-
tea de dîcoce a monarhie și au în-
cheiat cu ei un pact reciproc pentru
asuprirea poporelor negermane, resp.
nemaghiare. „Nu ne conturbaț cercurile
noștre“, dîcu Germanii de dîcoce, „și
noi vom închide ochii față cu uneltirile
vostre egemoniste de dîcolo“.

Și așa se lucră și se practică de
douăzeci și cinci de ani. De câte ori

s'a făcut aici în Austria încercarea de
a restringe pe Germani între marginile
dreptului egal, paloșul maghiar le-a
venit în ajutor; contra acesta pro-
testăm noi și nu vom înceta de a pro-
testa. Această alianță tacită politică merge
așa de departe, încât acei Germani cis-
leitani, cari se luptă aici pentru fiă-care
palmă de pământ german pretinsă se
usurpată, jertesc dîcolo de Leita cu
ușurită sute de mii de conaționali de
ai lor, numai spre ași asigura protec-
țiunea amicilor lor maghiari.

Și acești amici se probéză și în denun-
ciațione și proseriu cele mai nevinovate
intēmplări, ca trădare a statului, se
Dumneșu scie ce. Maghiarilor le este ușor
acuma a juca pe patrioții, căci lealita-
tea e forte ieftină, când îi premerge do-
bândirea de concesiuni depline.

La noi (în Boemia) încă nu s'au întem-
plată casuri, în cari arborarea stēgului
împărescu negru-galben să fiă privită
ca o vătămăre a națiunei și unde s'a
cerut delaturarea ei, ca reprezentanții
poporului să se potă înfățișa înaintea re-
gelui. Și anumite demonstrații „fidele
împăratului“ a la Hentzi, precum și pu-
ternicirea fășișă a ruperei Ungariei de
Austria sunt până acum numai privile-
giul unor anumiți patrioți maghiari.

Va fi dér forte la loc, decât domni
se vor orienta mai înainte de a veni
cu denunciaționele lor. Fiă dîsu acesta
ađi numai *en passant*.... Pentru noi (Boe-
mii) iubileul incoronării și festivitățile
din Budaposta au învătura acesta: Nici
un popor să nu și perdă speranța în
viitorul se, în recăștigarea bunului se
drept. Istoria Maghiarilor ne arată a-
ceasta într'un mod neindios. Trebuie
ca un popor să țină neclintit la drep-
turile sale; acesta este primul pas și
prima condițiune spre a le pută dobendi
în adevăr — Veți Ungaria“.

Logodna principelui moștenitor al României.

Vestea despre logodna princi-
pelui moștenitor al Corónei
României, Ferdinand, cu Alteța Sa

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

3/15 Mai la Paris.

Conferință ținută în Paris de d-lu Cantili, stu-
dent în drept, cu ocaziunea solemnității pen-
tru aniversarea mișcării naționale dela 1848 în
Transilvania.

(Fine.)

Intręga Românie răspunde la ape-
lul lui Bărnuț și făgăduescă să viă în
dîna de 3/15 Maiu. În rapórtele, ce co-
misarii unguri ai guvernului au făcut
administrației centrale din Clușiu, ei de-
teră dreptate și proclamă caracterul
paclnic al adunării; totuși vestea
despre o nouă întrunire națională in-
doescă alarmaț și grija guvernului.

Ei vedeau bine, că poziția lor era
îngreuiată, deorece situațiunea era cu
totul deosebită, căci astădi plāngerile
Românilor nu le mai erau adresate de
doi episcopi ale căror pretenții erau
lesne de a fi înăbușite. Astădi un po-
por întreg se scōlă și voescă să fiă as-
cultat. Guvernul spre mai multă si-
guranță, dér și mai ales din mijloce
de provocațiune, proclamă prin orașe o
adeverată stare de asediu. Zadarnice mē-

suri, care departe de a intimida, ațită
lupta junimei plină de ardore. Profesorii
Bărnuț, Bariț, Cipariu, Laurian, pre-
pară programul adunării. Diarele ce le
redactau ei erau: „Organul Luminărei“
publicat în Blășiu, și „Gazeta Transil-
vaniei“ publicat în Brașov sub direc-
ția lui Bariț. Apelul lor avu răsunet
ul așteptat, și din toate unghiurile
Carpaților, populațiunile românesci iau
drumul spre Blășiu, cu toate piedecile
ce le opun funcționarii devotați Ma-
ghiarilor. Chiar din dîna de 12 Maiu,
ne spune Elias Regnault*, locuitorii
din mai multe sate întră în Blășiu in-
soțiti de metropolitul Șaguna. A doua
și sosesc mulțimea și Duminecă 14
Maiu toți se intrnesc din revērsa-
tul zorilor în sala adunării. Iancu se
urcă la tribună și strigă: „Christos a în-
viat, libertatea a înviat“. Apoi el
îndemnă pe Români să se ferescă de
falsii sfătuitori, cari i-ar împinge la
violente; el le cere să procedă tot cu
aceleși calm și prudență ca la 30
Aprile.

* Histoire des principautes Dambiennes.

După această primă conferință șefii
populari, urmați de mulțime, mergă la
catedrală, unde metropolitul oficiză un
serviciu. După ce serviciul a fost ter-
minat, se hotăresc să se țină imediat
o întrunire pregătitoare. Un mare tumult
isbucni, din primele momente, când că-
țiva Unguri ceră cuvântul și vorbesc
în favorea unirei. În mijlocul unui sgo-
mot general, o mulțime de voci chiamă
la tribună pe Bărnuț.... După ce re-
amintescă trecutul istoric al Români-
lor și povestescă actele barbarei do-
minații ale Ungurilor, și citeză legile
lor asuprite, el continuă astfel:
„Fraților, trebuie ca națiunea română
să fiă proclamată națiune liberă și in-
dependentă de celelalte naționalități,
cari locuesc pe teritoriul se, trebuie
ca Români să jure a apăra drepturile
lor, trebuie ca națiunea întră să ve-
ngheze la păstrarea cauzei naționale,
trebuie în fine ca comunele să se bu-
cure de drepturile, cari le permit de
a se achita de nouele sarcini ce le in-
cumbă.“

În dîna de 15 Maiu la 6 ore dimi-
nēța episcopul Lemeni celebră ser-

viciul divin. La 8 ore marele olopot
al catedralei anunță poporului, că a
venit momentul de a se aduna. La
ora nouă, după ce toți erau adunați, o
deputațiune merge să invite pe comisarii
guvernului să vie la întrunire. Ei vin
în costum unguresc și cetesc în limba
ungurescă (care de sigur trebuie să fi
mângaiat mult urechea auditorului),
nisece instrucțiun din partea guvernului
pe care Șaguna fu nevoit să le traducă
în românesc. Era lesne de prevēdută,
că aceste instrucțiuni aveau de scop
de a pune piedeci liberei discuțiunii în
adunare. Se prevedea I-ii, ca să nu
fiă admise în adunare decât persoane cu
cărți personale, și II-lea să nu se dea
cuvântul decât Românilor cari lo-
cuesc în Transilvania. Cea dintâi clauză
tindea de a îndepărta dela tribună o
mulțime de asistenți, și cea d'a doua
de a îndepărta dela tribună pe Laurian,
Miorescu și alți Transilvăneni distiși,
cari veniseră din România, unde erau
profesori.

După ce comisarii guvernului se re-
tragă, începe deliberațiunea asupra refușării
seu primirei instrucțiunilor. S'a luat

regală principesa *Maria de Edimburg*, care s'a săvârșit Joi în 21 Maiu st. v. la palatul cel nou regal din Potsdam, lângă Berlin, a fostă salutată cu bucurie în totă România.

Organul ministrului de externe român, „*Timpul*“, din București, după ce arată, că această logodnă „este un eveniment de mare însemnătate politică pentru România, atât din punctul de vedere al politicii esteriore, cât și din acela al politicii interne“, dăce:

Țera și Casa noastră regală, nu puteau să viseze o unire, care să întrunească condițiunile mai fericite, de câtă aceea, care a fostă comunicată ieri parlamentului și a fostă primită de mandatarii națiunii cu aclamațiunile entusiaste.

Logodnica principelui Ferdinand, viitoarea Regină a României, este copila principelui Alfred-Ernest Albert, duce de Edimburg, fiul Reginei Mariei Britanii și Impărătesă a Indiilor, și a principesei Maria Alesandrovna, sora M. S. împăratului Alexandru III al Rusiei.

Prin urmare, viitoarea soție a principelui nostru moștenitor este:

Nepotă a M. S. Regina Victoria;

Nepotă de soră a M. S. Impăratului Alexandru III;

Vară primară a M. S. Impăratului Wilhelm II.

Pöte cineva să-și închipuască o înrudire mai ilustră? Ea stabilește o strinsă legătură între Casa noastră regală și trei din cele mai vechi și mai strălucite familii domnitore ale Europei.

Curtea noastră va fi aliată prin o de apröpe rubedenie cu Suveranii, cari domnesc peste trei mari împărății.

Strălucirea unei asemenea alianțe nu pöte, decât să se resfrângă și asupra țerei. Intrarea noastră în rândul Statelor europene, pe care am dobândit-o prin munca și jertfa mai multor generațiuni de partioți, prin înțeleptă conducere a regelui nostru și prin bărbăția ostașilor români, a căpetăți astădi o nouă consfințire prin înrudirea ilustrei noastre familii regale cu purtătorii scepturilor celor mai puternice.

Mândra și bărbătesca Coronă de oțel, ce împodobesce fruntea Regelui nostru va păre încă mai luminösă sub noua strălucire, pe care o va primi din această alianță....

Töte partidele sunt unanimă pentru a privi logodna Principelui moștenitor, ca o bucurie națională. Fericirea tinerilor logodiți este și fericirea tuturor acolora, cari simt romănesc. Din crescutul Carpaților până la termurile Mărei negre, totă suflarea romănescă salută dér într'un glas și cu drag și pe

gingașa logodnică a Principelui moștenitor, cântându-i cu poetul:

S'ajungi mirösă! s'ajungi crăiasă!
Calea să-ți fiă numai cu flori!
Și casa casă și masa masă,
Și sinul lăgan de pruncușori!

CRONICA POLITICÄ.

— 30 Maiu (11 Iunie).

În săptămăna acestă s'a serbat cu mare pompă în Budapesta jubileul de încoronare a monarhului Francisc Iosif I, ca rege al Ungariei. În 8 Iunie n. s'a implinit 25 de ani de când Majestatea Sa monarhul a pus pe capul său coronă de rege al Ungariei, împăcându-se astfel dinastia cu națiunea maghiară.

Deodată cu această încoronare o nouă eră politică a urmat pentru Ungaria, era așa numită „constituțională.“ Era această, care durează deja de 25 ani, a fostă și este o adevărată binecuvântare crescă pentru Maghiarii dela putere, dér numai pentru ei. „Constituția“ ungrăscă i-a restabilită pe Maghiari în töte drepturile lor politice și le-a dată garanții solide pentru o înaintare însemnată pe töte terenurile. Ingrădindu-se cu această „constituție“, Maghiarii au început să devină din și în și mai provocatori, mai nedrepti și mai despotici față cu celelalte națiuni conlocuitoare, ba au mers așa departe, încât înaintea lor numai este nimicu sfânt, când e vorba de drepturile națiunilor nemaghiare din patriä.

Legion sunt nedreptățile, ce ni le-au făcută Maghiarii în cei 25 ani de „constituționalism“ ungrăsc și ar trebui să scriem o carte intrăgă, ca să le putem enumăra pe töte, ceea ce n'au de scop aceste rânduri. Vrem însă a constata, că pe când pentru Maghiari, jubileul de încoronare este o sărbătoare de bucurie, pentru noi Români este ziua ce ne aduce aminte multe amaruri, multe nedreptăți și persecuții, ce le-am îndurat în cei 25 ani, de „constituționalism“ ungrăsc. Pe când Maghiarii jubilează și sărbătoresc, mulțumiți cu sorțea lor, pe atunci noi Români, jelim drepturile nostre secestrate, și, nemulțumiți cu stările de aci, ne mângăem cu speranța, că va răsări și pentru noi aurora libertății și a egalei îndreptăți naționale.

*

În ajunul jubileului de încoronare fanaticul ministru ungrăsc de școle, conte Albin Csaky, a aflat de bine să și mai descopere odată dușmănosă intențiune, ce o are față de școlele nostre. Anume el a quis în dieta ungrăscă, că „cultivarea spiritului național maghiar trebuie să fiä întödăuna ținta de căpetenie a orî cărui ministru ungrăsc

de școle“. A declarat sărbătöresc, că el în înțelesul acesta va lucra și în viitor. Cât pentru îmbunătățirea salariilor învățöresci, ministrul își exprimă speranța, că în cel mai scurt timp se va pute pune în desbatere proiectul său de lege, prin care se statorăsc de fiä care învățötorul un grăsalariu anual de cel puțin 300 fl. Ministrul declară și cu astă ocaziune, că prin acest proiect de lege speră să pötă prinde în curse școlele nostre confesionale, deöree, dise el, decât școlele confesionale vor cere ajötore dela stat, atunci statul le va da aceste ajötore numai pe lângă astfel de condițiuni, „cari țintesc la asigurarea intereselor statului și națiunii maghiare“. Un alt vorbitor din dietă, anume deputatul Bartok Lajos, avö obrăsniciea de a dăce, că ar fi de ajuns câte 50 fl. de fiä-care învățötor, pentru ca aceștia să se facă unelte örbe în mâna guvernului. — Vedem așa-dără, că pericolul, ce amenință școlele nostre prin noul proiect de lege, nu este departe. Trebuie să ne încordăm puterile și să facem cât mai iute tot ce ne stă în putință, pentru asigurarea școlilor nostre confesionale. Cât pentru insulta „patriotului“ Bartok avem nădejde în Dumnezeu, că învățötorii nostri vor sci dovedi la timp, că nu pentru 50 fl., dér nici pentru tot bunul din lume, ei nu se vor face unelte dușmanilor limbei nostre.

*

Se telegrafiază din Roma, că ședința dela 9 Iunie a parlamentului italian a fostă furtunosă. Logele erau pline și diplomații erau apröpe töți prezenți. În logea regală ședea adjutantul regelui, generalul Palavicini și Gionotti. Ședința s'a deschis la 3 öre d. a. Președintele cetii proiectul privitor la provisoriu pe 6 luni, apoi i s'a dată cuvântul lui Imbriani. Acestă dise: Momentul de față e sărbătöresc și situația parlamentară e neobișnuită. Astădi se întâmplă pentru prima öră, că cabinetul pierdendu și tărömul de sub picöre și simțindu-și slăbiciunea, nu numai că se abate dela votare, dér cere chiar, c'o cutezare örbă și rară, un provisoriu de 6 luni, ca în restimpul acesta să-și făuresc arme contra majorității parlamentului. — Cuvintele lui Imbriani provocară un sgomot mare pe galerii sgomot care abia a putut fi potolitu. — Lipsă avem noi de acest provisoriu?, continuă Imbriani, reluändu cuvântul. Bugetul pöte să fiä desbätut fört bine. Guvernul însă vré să câștige timp, ca să-și țesă mreaja. — „Las“ să și-o țesă“, strigă un deputat. — Nu! continuă Imbriani. Nu este iertat să suterim așa ceva. Noi nu trăim în Japonia și d-lui Giolitti nu este un Mi-

kado (apöbär!) Chiar și animalele simt boldul de proprie susținere. Dér noi să nu ne apörmăm? (ilaritate). Guvernul provöcă intenționat conflicte, fiindcă i ar plăce să sparie pe cei fricoși. Ah, Victor Emanuel, acela a fost om sdrävön și de omenie. Adevărät suffedu latină... (sgomot) — Președintele intrerupse pe vorbitor, care strigă infuriat: Lasă-mă să vorbesc. Spun, ce gândesc... Vom scutura de pe spatole nostre acest guvern. — Președintele îndrumă la ordine pe orator la ceea ce se provöcă un sgomot uriaș. — Deputatul Lovito dise, că guvernul s'ar pute mulțumi c'un provisoriu de o lună. — Lucchini declară că camera e absolut incapabilă de a lucra, fiindcă spiritul negativ strică tot. În astfel de împrejurări nu e nimic de făcut decât a se vota provisoriu. — Intră-aceea luă cuvântul ministru-președinte *Giolitti*. El dise, că guvernul își ține de datorie să stabilize punctul său de vedere. Cei ce cred, că guvernul voesce să störcă un vot de încredere, greșesc fört. Lucrul este fört simplu: cu esigențele administrației trebuie să se tragă odată sēmă. Comisiunea bugetară vré să ne dea un buget cu mari greșeli; noi însă cerem provisoriu. Ce e mai modest decât acestă? Guvernul cere, ca camera să se pună pe acest punct de vedere și se voteze proiectul. — Desbaterea continuă.

SCIALE ȚILEI.

— 30 Maiu (11 Iunie).

Procesiune în Deva. Ni-se scrie: În sărbătorile Rusaliilor, ca în töți anii, Români din Deva au eşit cu procesiune la săntirea viilor. În Deva sunt mulți Români și astfel procesiunea a fostă imposantă. Meseriași din Deva, — între cari se află și vrö câți-va Români, — au formată o orchestră. Musica meseriașilor abia acuma a învățat câte va marșuri, cu töte aceste, bieții meseriași s'au produs cu musica lor la câte-va festivități maghiare și de colorit politic. Cineva i-a îndemnat, să mērgă acuma și la biserica romănescă și să cante la procesiune. Trecändu procesiunea prin piață, și vedänd „meloșagoșii“ de pe la apöcä atăta Români, cântänd și cu musica în frunte, s'au turburat și fără de nici o rușine făceau observări batjocuritoare asupra musicianilor și a procesiunii. Așa un fost inginer, acum avansat ca mare proprietar, injurä formal, că Români „cu procesiunea lor pröstă“ infestă pe reformați, chiar când aceia se confirmă, dicens, că ar trebui, ca poliția să-i öprească a mai eși cu procesiunea. Un alt domnișoruș flöșturat, subprocu-

decisiunea, că nu este nevoie să se facă convocări personale; cât despre interdicția tribunului, de asemenea s'a hotărüt, ca Laurian, Maioreșcu și ceilalți fiind Transilvăneni, nu puteau fi impececați să vorbescă.

Rămase a se ficsa locul unde se vor ține ședințele. Partisanii Maghiarilor propuseră să se țină în biserică, cu scop că locul fiindă strimt, adunarea va fi mai puțin numerosă. Alții cereau să se facă pe piața publică a Blășului. Intinderea ei însă totu nu era în condițiuni favorabile. Bărnuț propune atunci, ca adunarea să se țină pe o vastă câmpie, care se întinde de o parte a orașului. Propunerea sa este primită în aplauze și imediată poporul se pune în mișcare, înaintänd în liniște, în frunte cu drapelul național tricolor, cu inscripția *Virtus Romana Rediviva*.

Ajunși la marginea Blășului, pe cea vastă câmpie, prima grijă a adunării, fū de a se procede la alegerea de doi episcopi ca președini. Cei doi vice-președini erau profesorul Bărnuț și Barițu. După constituirea definitivă a biroului prin alegere de secretari, comisarii gu-

vernului sunt din nou chiamați ca să asiste la inaugurarea adunării. Ei vin însoțiți de generalul Sinter, comandantul forțelor ungrăre, și se retrag imediat după terminarea serviciului oficial de metropolitu Șaguna. Apoi Bărnuț este chemat la tribună și dă cetire programului partidului național.

„Adunarea, dăce densusul, are ca misiune de a espune voința și dorința națiunii romănescă:

I) „Presenta adunare se declară de adunare generală națională, a națiunii romăne în Transilvania.

II) „Cămpia, pe care se va ține adunarea națională romănescă din Transilvania va fi numită în memoria aceste opere gloriose, *Cămpia libertății*.

III) „Națiunea romănescă se declară a voi să rămăne credinciosă împăratului Austriei, mare principe al Transilvaniei.

IV) „Națiunea romănescă se declară și se proclamă națiune independentă și parte integrantă a Transilvaniei cu töte drepturile acordate de libertate și egalitate.“

Lui Bărnuț îi urmează la tribună Laurian. El desvoltä principiile cari

trebuiesc să servescă de basă petițiunii naționale. Aceste principii sunt resumate în 16 articole.

1) „Independența națiunii romănescă.

2) Independența bisericeii romănescă cu sinodul anual, compus din clerici și mireni, după vechiul obicei, cu restabilirea metropoliei. 3) Desființarea

„iobăgiei și a decimelor fără răscesc pörare din partea poporului. 4) libertatea comerциului și industriei. 5) ștergerea dării pentru vitele păcute în țările vecine. 6) desființarea decimeii

„pentru metale scose din minele țerei. 7) libertatea întrunirilor și a tiparului, fără cautiuni; 8) libertatea individuală.

9) instituțiunea tribunalelor de jurați. 10) garda națională. 11) comisiune mixtă pentru regularizarea cestiunilor a

„grare. 12) salarisarea clerului din casa statului ca și celelalte națiuni. 13) in-

„ființarea de școle romănescă cu libertatea învățământului. 14) ștergerea privilegiilor publice, proporțională cu averea

„fiä-cărnia. 15) o constituțiune a țerei întemeiată pe principii de libertate,

egalitate și frățietate. 16) înlăturarea

„cestiunii de unire cu Ungaria, până când națiunea romăne nu va fi recunoscută și organizată în spiritul noii constituțiuni.“

Petițiunea redactată de Laurian este primită în unanimitate, și dou deputațiuni sunt numite: Una pentru a supune împăratului, alta pentru a o supune dietei. Prima deputațiune se compune din 30 de membri sub președința episcopului Șaguna, cea d'a doua din 100 membri sub președința episcopului Lemeni. În ultima ședință, ce avö loc la 17 Martie, comisarii guvernului sunt din nou chiamați ca să asiste la închiderea adunării, și să fiä în măsură să facă rapörtele administrației centrale. Favorabile său nefavorabile, aceste rapörte erau destinate să producă același efect. Dieta Transilvaniei convocată la 29 Maiu votează încorporarea. Dieta era compusă din 300 de deputați, din cari 23 erau Sași și 3 Români; ceilalți erau Unguri și în majoritate erau puțin a face dreptate revendicărilor Românilor.

Guvernul presimțind, că votul său avea să producă o generală repro-

rorul Ioan Szász, porunci chelnărului din cafenea, ca să se ducă și să oprască musica. Apoi dicea, oă ar trebui opriți Românii de a face publice astfel de „comedii.“ Se înțelege, că nici proto-pretorele cercului Deva, Bela Borcsai, n'a putut să nu facă câteva observări de stilul d-sale. — Eți unde am ajuns, că acum ne vor insulta și când exerciăm cele mai sacre și nevinovate drepturi ale noastre! Frumôsă eră constituțională, frumôsă cultură maghiară!

„Patriotismul pedepsit.“ Sub acest titlu publică diarele unguresi o telegramă din Viena, în care se spune, că mica coloniă maghiară din Viena încă a serbat cu mare alaiu jubileul de încoronare. Toți Maghiarii din Viena—între cari partea cea mai mare o formeză studenții dela universitate — au eșit la o șosea, unde au cântat imnuri naționale unguresi și au strigat „éljen a kiraly.“ Când însă s'au reîntors acasă, un polițist le eși în cale, întimpinându-i cu cuvintele: „sunteți arestați!“ Li luă apoi pe toți și-i închise la poliție, de unde abia în dimineața zilei următoare au fost liberați, pedepsindu-se fiecare cu câte o amendă în bani de 5 fl., — pentru că au cutezat să strige „eljen“ la adresa „regelui maghiar“. Casul acesta a produs mare indignație în presa ungurescă.

Escursiune. Din Gherla ni-se scrie: Elevii dela institutul preparandial din Gherla, la 28 Maiu n. c. au arangiat sub conducerea corpului profesoral o escursiune la comuna S. Ioana. Desu de dimineața s'au adunat în curtea preparandiei, de unde la 6 ore au plecat, în sunetul muzicii, în marș militar, spre comuna din vecinătate, Nicula, în a cărei apropiere se află cunoscuta mănăstire. Aici, după o pauză scurtă, la 7³/₄ ore au intrat în mănăstire, asistându la serviciul divin, sub durata căruia au cântat în coru. După 11 ore apoi, crecându peste delul Nicuiei, și-au luat calea spre comuna S. Ioana, unde ajungându pe la 1 ora d. m., au fost conduși la casa ospitală a preotului local, M. O. D. Ioan Cherestegiu, care cu deosebită amabilitate a primit în casa sa pe cei 80 tineri, pe cari i-a așteptat cu masă ascernută. După prânzu, d-lu preot, conducându pe elevi în stupina sa bine arangiată, a ținut o prelegere practică despre stupărit. De câțu s'eră pe la 6 și jumătate ore au plecat cu toții erași în marș ostășescu către casă, ducându cu sine reminșcențe plăcute despre petrecerile și bucuriile zilei memorate.

Artiștii Comediei franceze în străinătate. Se vestesc din Paris, că în urma

unui refuz al teatrului german din Praga, de a permite nisece reprezentații franceze, se va lua dispoziția, ca în viitor să nu se mai permită nici unui artistu alu comediei franceze, să jôce în străinătate.

O nouă carte de Carmen Sylva. A apărut în Milano un elegant volum cartonat în alb, „Poezie di una Regina, Carmen Sylva, prima versione dal tedesco.“ (Poesiile unei Regine, Carmen Sylva, prima traducere din limba germană). Volumul cuprinde următoarele bucăți din uvragele autorei: *Repaosul meu, Mama și copilul, Înțelepciunea lumii, Cântec dela Mare.* Acest volum este tipărit cu atâta artă și îngrijire, încatu M. S. Regina a permis editorului tipografu să-l orneze cu portretul său, precum și cu o scrisore adresată traductorei.

Generalul belgian Brialmont, după cum se telegrafiază din Brusela, a trecut în retragere. Regele i-a adresat o scrisore, prin care îi mulțumesc pentru partea ce a luat la organizația țerii și ridicarea fortificațiilor dela Maas. Generalul a primit pentru alegerile iminente în Belgia o candidatură liberală pentru Bruxella. Numele generalului Brialmont e cunoscut și publicului nostru. Elu a fost expertul când cu proiectarea fortificațiilor în România.

De-ale anarhiștilor. Se scrie din Roma, că în 7 l. c. principele Baltezar Odescalchi a primit o epistolă scrisă de „clubul dinamitarilor“, în care principele fu provocat să depună un milion de lire într'un loc anunit, lăsându a fi pădit de servitori. Doi indivi înarmați cu revolvere veniră să ia pachetul, d'ură fură prinși. Ei descoperiră, că complicii lor sunt decși a arunca în aeru palatul princiari.

Consutul rus și francez din Venetia, cum spune „Gazeta di Venezia“, au călătorit în zilele trecute prin Italia superiôră, ca să se informeze asupra lății irredentismului în Italia.

Deputația română la Viena. Despre pașii în cauza așternii memorandului comunică președintele comitetului Dr. Rațiu, că nepuându dobândi audiență nici prin cancelaria cabinetului Maj. Sale, nici prin ministrul a latere Szogyeny-Marich din Viena, a trimis memorandul în covertă sigilată la adresa șefului cabinetului Maj. Sale. De aici, precum scim, s'a trimis la Pesta memorandul. Asupra cuprinsului lui vom vorbi în numerii urmatori.

Un conte maghiar—otelier. „Temesvarer Zeitung“ aduce șcierea, că contele George Karolyi, fiul lui Karolyi

Pista, care dispăruse cu actrița Frank Boriska în America, se află de present în San Francisco, ca otelier.

Familia lovită de fulger. În Gaminger (Austria) a fost nimicită dzele treoute o întrégă familia prin fulger. Descarcându-se o furtună infricoșată asupra ținutului, un fulgeru isbi în casa unui țeran, omorîndu pe ambi soți dimpreună cu cei șese copii ai lor. Casa încă s'a aprins. Nenorocitele ființe s'au aflat grupate în jurul mesei. Ele erau carbonisate, așa că nu se mai puteau recunosce.

În hotelul ambasadei rusești din Paris s'a celebrat în zilele trecute logodna d'șorei Hedwiga de Mohrenheim, fiica cea mai tână a ambasadorului ruseșcu la Paris, cu atașatul de ambasadă contele Buturlin. La prânzul, ce s'a dat, a ședut președintele Carnot între d'na casei și între soția președintelui camerei, Floquet; față în față cu el ședea baronul Mohrenheim, cu d'na Carnot la drépta sa, ér cu d'na Ribot la stânga sa. Afară de aceștia mai erau de față: președintele senatului, toți ministri cu soțiile lor, secretarul de stat alu coloniilor cu soția, marele cancelar alu legiunei de onore, generalul Sausier cu soția admiralului Gervais, senatorul Iules Simon etc. S'era la 10 ore s'a făcut o mare recepție de peste 1000 de persoane, în care se aflau reprezentanții aristocrației franceze.

Necrolog. Din Sibiu ni se anunță mórtea tinerului Visarion Roman, care după lungi și grele suferințe a reșosat în Sibiu în noptă de 8 spre 9 Iunie c. în etate de 16 ani. Reșosatul a fost un fiu al regretatului de piă memoria Visarion Roman. — Adresăm întristatei familii condolențele noastre.

RECTIFICARE. La foiletonul „Uriașul fără inimă“ din Duminea trecută a fôiei noastre, s'a făcut o eró cu oasia impaginarei. S'a schimbat adevă pagina a 5-a cu pagina a 6-a. Este așa d'eră a se trece dela pagina a 4 a la pagina a 6 a, apoi urmáză a 5 a și se s'fârșesc cu pagina a 7-a.

Din comitatul Huniádorei, Iunie 1892. (Adunarea generală a Reuniunii femeilor române din comitatul Huniádorei. — Jubileul lui George Bariț.) Adunarea generală a Reuniunii femeilor române din comitatul Huniádorei, convocată pe 13 Maiu a. c. în Deva, a fost una din cele mai interesante. Au participat multe membre, din tote părțile, și a decurs în ordine esemplară.

Președinta Reuniunii, respectabila și zelosa matrónă, d'na Ecaterina Dragitsu n. Moldovanu, salutându pe membrele întrunite în număr atâta de fru-

most, espune în cuvinte căldurose scopul Reuniunii, apoi invitându pe membri la activitate, declară adunarea generală de deschisă. Frumosele și însuflețitoare cuvinte ale președintei, au fost resplicate cu viue aclamații de „șe trăes ál.“

A urmat cetirea raportului despre activitatea comitetului dela ultima adunare generală. Din acest raport aflăm, că juna noastră Reuniune a început a lua un avânt îmbucurător, căci din ce în ce devoltă o activitate binefăcătoare, stărind a popularisa scopul, ce-l urmărește, și a se apropia totu mai mult de țerancele noastre, lăsate atâta timp în grija lui Dumneșeu. Așa comitetul a făcut totu posibilul, ca la esoposițiunea de manufacturi de industriă de casă, arangiat anul trecut la Hațegu, să ia parte însemnată și țerancele noastre. Comitetul a esecutat conclusele aduse de adunările generale anteriore, specialu a dat totu ajutorul material și moral, ca țerancele noastre să nu fi străine de esoposițiunea arangiată, — a colectat și a trimis obiecte frumose și de valóre la amintita esoposițiune și în fine a îngrijit, ca rezultatul esoposițiunii să se aducă la cunoscință, în cercuri câtu s'a putut de estinse.

Comitetul, dela ultima adunare generală, a ținut mai multe ședințe și a stărut la sporirea fondului. Dela ultima adunare generală s'au arangiat câteva petreceri frumose și adevărat românesci, ceea ce încă dovedesc viul interes, ce se observă față de Reuniunea noastră.

Din raportul amintit mai aflăm, că s'au înscrși următoarele membre: Il. Sa D-na consilieră în pensiune, v'd. Ioanna Moldovanu, D-na Ioanna Badila n. Moldovanu din Sibiu, — membre pe viétă. D-na Silvia Păcurariu din Seliște; d-rele: Ludovica și Elisa Iancu din Săcărâmb; apoi d-nele și d-rele: Ana Stanca, Maria Lazaru, Florea Stanca, Valeria Moldovanu, Regina Dragomiru, Gliceria Mihuti, Minodora Thiulescu, Maria Munteanu, de pe la Boita, Hondolu, Gurasada și alte părți ale comitatului. Unu laudabil interesu au arătat estu anu față de Reuniune și instituttele de bani „Ardelena“ și „Hunedóra“, votându fiecare o sumă óre-care pentru ajutorarea Reuniunii.

Raportul comitetului s'a luat la cunoscință și membrele inscrișe s'au declarat de membre ale Reuniunii.

După raportul comitetului, a urmat raportul d-nei cassieră Susana Csatt n. A'dea. Din acest raport se vede, că dela ultima adunare generală, ținută la 14 Fauru 1891 au intrat 543 fl. 97 cr.; că averea întrégă a Reuniunii, la acestă adunare, a fost în totalu 1513 fl. 53 cr. și procentele după sumele elocate.

bația, invită decă administrația, să ia tote măsurile, pentru a înăbuși ori ce rēscóal, măsur de o rigóre și s'ebătóciă fără séménu.

Se înțelege, că din acelu momentu nu mai putea fi vorba de discuțiuni pacifice. Violențele Maghiarilor provocară nouă agitațiuni, care iau un caracteru cu deosebire amenințător când cei doi oratori patrioți, Barnu și Laurianu, sunt arești. O nouă adunare este convocată la Orlatu lângă Sibiu. Primul regiment în garnisonă acolo pactedă cu poporul. Adunarea dela Orlatu protesteză contra Unirei, declară, că nu recunosce ministerul lui Kossuth, și că se va adresa directu cabinetului din Viena. Populațiunile, într'o mișcare spontanee, propun o nouă adunare pe câmpia libertății, cu gândul să se ia o decisiune de a se procede la o luptă decisivă pentru apărarea cauzei lor naționale. Pe fiecare di noua mișcare câștiga teren. Alu doilea regimentu român din Transilvania, compus în nordu, se pronunță la rëndul său în o adunare ținută lângă Nășadu, protesteză și densulu contra unirei și ordonă mēșuri generale de apē-

rare. Colonelul Urbanu adresează poporului o proclamație, care se termină printr'un apelu la arme și organizază „în numele românismului“ rēșboiulu naționalu*) Apoi intrându în campaniă, Danubiennes.

ocupă mai multe orășele și sate maghiare. Aceste ultime mēșuri fără indoială inspăimēntară óre-șicem vanitatea maghiară. Se puseră și densii în mișcare pe cāile cele mai barbare. Diarele lor propoveduia incendiulu și omorul: „Ellenor“ publicat în Clușiu, cerea capulu a o miă de Români pentru a înăbuși rebeliunea; și „Kol. hirado“ stătuia pe cetitorii sei să măcelărescă pe copii în fașe, ca să nu mai rămăie nici o urmă din actuala generație. Români însă nu dedeau înapoi, și în fața puterii lor, cei dela Pesta încep a schimba tactica. Ei declară, că este nevoie să se țină socotela de-o naționalitate, care se manifestă în așa modu patriotic, și se declară dispuși a lua calea concesiunilor. Ei se adresează lui Iancu, care se retrăsese cu grupul său în munți, unde mai formă

*) Elias Regnault. Histoire des principautés.

un centru de rezistență și trimis în acest scop pe Dragoșu, deputat român în dietă.

Ofertele lui Dragoșu erau un fel de compromis între încorporația pronunțată de Maghiari și independența proclamată de Români. Elu propune constituirea fie-cărui comitat în o provincie națională deosebită astfel încatu să formeze o mare federațiune sub suzeranitatea Ungariei. Dobra și Buteanu, cei doi principali partizani ai lui Iancu, erau de părere să se trateze pe aceste baze. Iancu însă respinge ori ce transacție; reamintesc programul dela Blășiu, căruia voiesce să rămăne credincios și nu-și ascunde neîncrederea față cu Ungaria, care va reveni asupra decisiunilor sale, când își va aplană animositățile cu Austria. Animositățile Ungariei cu Austria încep după a doua adunare națională din Câmpulu libertății. Austria trimte pe generalul Puchner pentru ca să impedeze puțin furia și violențele unguresi. Români se credeau óre-cum salvați.

Situațiunea însă devine și mai dificilă prin năvălirea armatelor streine.

Polonesii chiamați de Unguri, și Ruși... ca să vină în ajutorul armatei împărătesci.

Barbaria maghiară încuragiată de succesele aliaților lor polonesi, nu mai cunosce nici o margine, când intervine și cuvântul provocator al lui Kosuth: „S'eu noi vom fi esterminați, s'eu noi li vom estermina“. Deputațiunilor românesci din Transilvania și Banatu elu răspunde: „Când cine-va voiesce o naționalitate, trēbue să o dobândescă prin „spadă.“*)

Nicolae Bălcescu, trimis pe lângă Kosuth în numele emigrației române, caută a-l aduce la sentimente mai juste. Pe de altă parte Maghiaru scrie și densulu din Bucuresci în anul 1849 dictarelui unguur, pentru a-l convinge cu câtu compromitea cauza maghiară, combatându pe Români. Maghiaru prevēdend o intervenție ruseșcă anunță lui Kosuth desastre neincunjurabile, decă națiunea maghiară nu caută a avē simpatia popórelor vecine. „Poporul ro-

*) Elias Regnault. Histoire des principautés Danubiennes.

Socoțile d-nei cassieră mai dovedesc, că comitetul a îngrijit, ca spețele să fiă cât se poate de puține și că tacsele și ajutoarele să se încaseze regulat. E drept, că sunt și tacse restante, e însă speranță, că acele încă vor încurge pe rând.

Adunarea generală, luând act de raportul cassierei și după ce o comisiune a revăzut întreg raportul, a dat d-nei cassiere absolutul.

Terminându-se cu acestea, d-na președintă, mulțămindu-se în numele comitetului pentru încrederea pusă în persoanele domnialor, roghese adunarea generală, ca în conformitate cu programul adunării și în sensul statutelor, să alge nouul comitet pe un nou period de trei ani.

După redeschiderea ședinței, se propune și adunarea generală alege cu aclamațiune: 1) De președintă pe: Ecaterina Dragitsă n. Moldovanu; 2) De vicepreședintă: Aurelia Vladu n. Barițu; 3) De cassieră: Susana Csatt n. Aldea; 4) De controloră: Vilma Moldovanu; 5) De I secretar pe Dr. Alesandru L. Hosszu; De II secretar pe Augustin Herbai; 7) De bibliotecar pe: Alesandru Moldovanu jun.

Membre și membri în comitet: 1) Lucreția Olariu n. Costa. 2) Elena G. Popu H. Longinu. 3) Maria Moldovanu. 4) Silvia Tulvanu. 5) Aurelia Hosszu n. Petco. 6) Valeria Moldovanu n. Manu. 7) Otilia Șiocander. 8) Ana Popu n. Cazanu. 9) Luisa Popu n. Șandoru. 10) Anastasia Moldovanu n. Moldovanu. 11) Teresia Munteanu n. Corvinu. 12) Elena Tulea. 13) Maria Păcurariu. 14) Veronica Petco. 15) Valeria Moldovanu. 16) Elisabeta Dănilă. 17) Maria Oprea. 18) N. Crainicu. 19) Amalia Dima. 20) Aurelia Demianu.

Bărbați de încredere: George Csatt, Franciscu Hossu Longinu, George Tulvanu, Alesandru Moldovanu sen. și Dr. Ales. L. Hosszu.

Președinta, declarând noul comitet de alesu cu aclamațiune, cu cuvinte pline de emoțiune declară, că atât d-sa, cât și comitetul va nusi, ca să merite încrederea dovedită.

Cerându-se apoi cuvântul unuia din bărbații de încredere și arătându-mul-tele și neprețuitele merite, ce le are d-lu Georgiu Barițiu pe toate terenurile vieții noastre românești și în special față de femeia română, între viuele urări de „să trăească“ propune și adunarea cu însuflețire alege de membru onorariu pe George Barițiu; totu atunci s'a alesu de membru onorariu și d-lu Zachariu Boiu, incredințându-se comitetul a-le aduce la cunoștință și estradându-le actul de alegere.

D-na președintă, mulțămindu încă odată pentru viul interesu, declară ședința de închisă. Cu ce însuflețire și

mândria ne amu depărtat, își pote închipui orî cine, care cunoște sub ce împregiurări grele ne aflăm și câtă tăria sufletescă se recere, ca să nu ne perdem voia și curagiul.

Scurtu, Reuniunea femeilor române din comitatul Huniadorei desvltă o activitate laudabilă și de aceea suntem în dreptu a spera, că cu timpul și cei ce s'au arătat indiferenți, ba potu dice chiar reci față de această Reuniune zelosă, vor intra în sinul Româncuțelor noastre, pentru a da unu avent și mai mare Reuniunei noastre. Așa să fi!

Trebue să v-mai amintesc, că la frumoasa și înalțătoarea srbătoare națională, la jubileul venerabilului octogenariu George Barițiu, a luat parte și Reuniunea femeilor române din comitatul Huniadorei, trimițându ca delegat pe bărbatul seu de încredere d-lu Franciscu Hosszu Longinu. Delegatul Reuniunei femeilor române din comitatul Huniadorei, împreună cu membrele Reuniunei noastre din Sibiu, a fostu primitu de iubilantă îndată după comitetul Reuniunei femeilor române din Sibiu, când în mijlocul emoțiunii delegatul a predat iubilantului actul despre alegerea sa de membru onorariu al Reuniunei noastre.

Cei ce au participat la acea festi-vitate, nu vor uita niciodată, cum iubilantul la vederea „ficelelor“ și „nepotelor“ sale, a fostu năpăditu de lacrimi și nu a putut dice, decât ca să lu erte, că nu e în stare, să afe cuvinte pentru de a mulțumi reprezentatoru secului frumosu, și când iubilantul împreună cu academicianii și cu toți cei de față, a eruptu într'unu plnsu, transpuși erau toți pe unu momentu într'o lume plină de mândria și entusiasm!

Totu în ziua aceea s'a înmanat actul de alegere și d-lui Zahariu Boiu, care asemenea mulțumi cu căldură pentru distincțiune.

La banchetul datu în onorea iubilantului nostru octogenariu din partea Reuniunei noastre, s'a cetit următoarea telegramă:

„Rugăciunile pie ale Româncelor, de cari V'ați interesat atatu de multu, se îndreptă ađi la ceruri, implorându Provedința, ca să țină încă mulți ani pe iubitul și dragălașul nostru moșcu!“

Din partea Românilor din Deva și juru s'a cetit următoarea telegramă:

„Urmașii prigonitoru, despoiaților și esecuțitoru, din clasa vale a Mușului, ale caror suferințe și lupte drepte le-ați eternizat cu atata ostentă, curagiu și imparțialitate, cu profundă venerațiune se asociază la festi-vitatea de astăzi. Rugăm pe Dumnezeule Românilor, ca să V-mai lungesca firul vieții spre mândria noastră și spre a însufia respectu inimicilor n-mului românesc.“

Actul, ce a înmanat delegatul Reuniunei este de următoru cuprinsu:

„Ven. Domnă George Barițiu,
președ. Asoc. transil. ș. c.
in Sibiu.

(Nr. 15—1892. R. F. R.)

„Venerabile Domnule!

„Reuniunea femeilor române din comitatul Huniadorei, în adunarea sa generală, ținută în Deva la 1 (13) Maiu 1892, pe baza §-lui 7 din statutele sale, — în vederea meritoru D-vostre, câștigate pe terenul umanitaru și de caritate, cu deosebire pentru neprețuita și sublima interesare, ce ați dovedit în totă viața față de femeia română, cu unanimitate și însuflețire generală, v'a alesu de membru onorariu al Reuniunei noastre.

„Despre ce avem fericirea a V-e cunoștința prin acestu act.“

„Din ședința adunării generale a Reuniunei femeilor române din comitatul Huniadorei.

Deva la 3 (15) Maiu 1892.

(L. S.)

Ecaterina Dragitsă mp. Dr. Alesandru L. Hosszu mp.
președintă. secretar.

Aplaudându activitatea Reuniunei femeilor române din comitatul Huniadorei, i dorim din totu sufletul, ca să facă progrese totu mai îmbucurătoare, ăra pe iubitele noastre surori le rugăm, ca să sprijinescă din tote puterile nisuințele acestei vrednice asocieri.

Corespondentul.

Esamene la sate.

Bicaș, 24 Maiu 1892.

În 22 Maiu n. c. avui plăcerea de a lua parte la esamenul dela școla română gr. cat. din comuna Babșa. De față erau la esamenu 64 elevi și eleve, mulțime de popor în frunte cu M. O. D. Ioanu Galu, protopopul tractului, și O. D. Petru Popu, preotul localu.

Pe masă se aflau: diarul de prelegere, din care se vedea, ce și câtu a propus învățatorul; conspectul cu numărul elevilor, cari au frecuat școla, împărțiți în 6 clase și la care clasă ce obiecte s'au propus; clasificatiunea și scrisorile de probă în număr de 92; tote acestea erau scrise și lucrate cu o orecitate, care le servece spre onore atatu școlarilor, cât și mai ales d-lui învățatoru localu, Gavrila Aluașu.

După esaminarea din religiune, s'a trecut la învățămêntul intuitiv. Aci descrieau pruncii obiecte felurite; ori ce și ori cine ar fi întrebât, ei răspundeau cu o legătură logică de admirat.

A urmatu cu începători scripșologia, cu classa II și III cetirea în abecedarul de Petri, cu classa IV și V cetirea în legendarul de Petri, cu cl. VI precum și cu repetenții cetire în legendarul lui St. Popu. Răspunsurile cu tote clasele ne-au satisfăcutu peste așteptare. N'ai fi

întrebatu ceva, să nu-ți fi putut da răspuns și deslușire. Analisisa pieselor cu clasele superioare: propozițiune simplă, desvoltată, contrasă, timpuri, moduri etc., le aflau și sciau cu precisiune.

A plăcutu multu ascultătorilor unu dialogu între trei elevi asupra diligenței, apoi declamări, câteva poesii cântate de elevii școlari, precum și stilistica.

În comuna aceasta așa sciu serie pruncii din clasele superioare, repetenții și adulții, după cum m'am convinsu, ca și cei cari invetă în institute mai înalte. Meritul în prima linie e alu bravului și zelosului învățatoru Gavrila Aluașu, care în decursu de 25 ani s'a devotatu cu trup și sufletu pentru luminarea n-mului seu românesc. Acesta o dovedește și împregiurarea, că în 1885 Despărțemêntul XI alu „Asociațiunei transilvane“ pe densul l'a aflatu mai demnu de premiare între învățatorii sëlăgieni.

A urmatu socotela în capu și cu cifre, — cu clasele V și VI și cu frângeru decimal, folosindu măsurile metrice admirabile de bine.

Din geografiă: țerile imperiale, regatul României, Rusia, Germania, etc., cele 5 peninsule europene cu statele aflătoare pe dênsele. — Din istoria Ungariei: Colonisarea Daciei prin Traianu, Aurelianu, Hunii etc. Regii Ungariei. — Din Constituțiunea patriei încă s'a esaminat până la regimul. Mai departe: istoria naturală, fisica; din economiă: pomologia.

Răspunsurile au fostu foarte mulțamitore din tote obiectele. Așa esamenu în rarî locuri se pote afla. Luat' am parte și la esamene maghiare, d'ăsa scrișori, atata progresu n'am vedutu. D-lu învățatoru Aluașu e unu bunu pedagogu, ca și care să deo Dumneđu să avem mulți. Mi-am dîșu, că ore când vomu avé și noi vecinii din giurul Babșei așa școle, cu asemenea învățatori și cu atata progresu?

La finea esamenului d-lu Petru Popu, preotul localu, a distribuit 9 premii: 2 de câte 40 cr., 7 de câte 20 cr. După aceea cu toții ne-am depărtat foarte mulțamit, gratulându d-lui G. Aluașu pentru progresul făcutu, poftindu-i deplină sănătate, ca precum în trecut, așa și în viitoru, să potă satisface chiămărele sale, pe câtu de sante, pe atatu de grea.

Neinvitatul.

Armeni, 11 Maiu n. 1892.

În 8 Maiu n. c. s'a ținutu esamenul cu copiii dela școla română gr. cat. din comuna noastră. Comisarul esaminatoru, On. D-nu părintele Ghișoiu dela Ocna Sibiului, s'a prezentat la 10 ore a. m. când s'a și începutu esamenul.

Unu număr foarte frumos de școlari de ambe secele s'au adunat la sunetul clopotului, îmbrăcați curat și

„mână, dice Maghieru, s'a resculat pentru a-și apăra cele mai sfinte din drepturile sale. Astăzi când intervenția rusescă pare inevitabilă, poporul român simte nevoie de a se depărta de unu amic perfidu, pentru a se apropia de unu amic leal. În acestu scop și într'unu interesu de-o potrivă maghiar și român, vinu domnule presidentu, să v-espun pe scurtu bazele pe cari s'ar pute cimentati o uniune între națiunea maghiară și cele 9 milioane de Români ce-o învecineză.“

Aceste baze sunt cuprinse în următoarele 2 paragrafe:

I) „Recunoșterea imediată a naționalității și a drepturilor politice a poporelor române din Banatu, Transilvania și Ungaria, și sancționarea acestui act printr'unu statut organiciu emanat dela guvernul maghiar și promulgatu oficialmente; pe de altă parte Români din aceste trei provincii se vor angaja a face causă comună cu Maghiarii.“

II) „Să se formeze o alianță federativă ofensivă și defensivă, între po-

porul maghiar și român, care va opune o puternică barieră Slavilor dela Nord. Dacă conformu legilor prudenței și echității, onorabilul guvern maghiar va primi legitimele postulate ale Românilor din Transilvania, Banatu și Bucovina, noi Români din Transilvania ne angajăm a plăti tributul nostru de recunoștință națiunei maghiare, formându o legiune care va combate pe inamicul libertății și alu progresului.“

Răspunsul e lesne de prevăcutu. Propunerile atât de moderate și pline de concesiuni ale lui Maghieru fură respinse. Ungurii prevedeau, că supremația Austriei va descesce, și în adevăr câțiva ani în urmă Austria slăbită prin certuri intestine cât și prin situațiunea relațiunilor sale esteriore, f-u silită să cedeze aroganțelor pretențiuni ungu-resci și împêratul Austriei, fără a lua în seamă protestațiunile Românilor și ale Sașilor, sancționeză legea pentru aneșarea Transilvaniei, și recunoște cu chipul acesta Ungariei supremația asupra celorlalte popore.

De atunci până astăzi același sistem de persecuțiunii, aceleași mijloce de desnaționalizare

Mă oprescu aci în studiul cel' amu făcutu și regretu, că nu am putut răspunde pe deplin așteptărilor și dorințelor DV. de a v-edea unu studiu mai erudit și originalu, decâtu o simplă și succintă espunere istorică. Cum spuneam însă la începutu, istoria națională este adevărata școlă din care putem lua învățăminte, noi, actuala generație, care fie dîșu în trecutu, este departe de a se distinge prin entusiasm și dorul de țără alu trecutei generațiunii, care ni-a pregătitu o operă cu sarcina să o continuăm. În generațiunea actuală, vedem pe de o parte, fi-mi permis a o spune, unu indiferentismu înristătoru, de totu ce privesce marile destini naționale, și este de totu știut și de nimeni contestat, că sub scutul iubirei de țără și de naționalitate, se formeză caracterele și virtuțile cetățenesci. Vedem pe de altă parte unu grupu de omeni cu desevêșire lipsiți de

ori-ce sentimente de familie, de patrie și naționalitate, și care formeză acea nenorocită școlă de minciună și reclamă, boțezată socialismu. Nu este aici locul să intrăm în discuțiunea ideilor puse în vîndare de acea școlă, trebue să mărturisim însă, că am simțitu o durerosă impresiune, când i-am auditu în cesțiunea națională, afirmându în numele ideilor socialiste, că ei luptă nu pentru naționalitate, ci pentru omenirea oprimată. Nu le pot răspunde mai bine, decât cu cuvintele unui profesor, că: îți este permis să faci socialismu interioru; unui om însă care își păstrează rațiunea integrală, nu-i este permis să facă socialismu internaționalu. Datoria noastră este, ca în cesțiunea națională, să înalțăm patriotismul acelora, în peptul cărora bate o inimă românescă, în contra desastroșului exemplu alu neghinei destructibile, a celor streini de țără. Să lucrăm cu încredere în forțele n-estre, fără să cerșim ajutoru. Ore forțele noastre nu sunt suficiente? Istoria ne spune, că Românul nu pere și că pote, ce voiesce.

Este invederat astăzi, după cum

frumos, așa că abia mai puteau încăpe în sala cea spațioasă a școlii. Publicii numeroși s'a adunată destul de timpuriu spre a asculta răspunsurile elevilor școlari; aceasta e o dovadă, că poporul nostru se scie interesa de școală și pune mare preț pe învățatură. O vedescă această și școlarii cei mulți, cari sunt duși la școlile mai înalte din Blașiu și Sibiu. Ni-am edificat școală corepondentă, de piatră, amă provădit-o cu bănci bune și cu rechizitele de lipsă. Amă pută noi face multe, durere numai, că nu prea avem cu cine, căci ne lipsescă conductorii buni și devotați. Invățătorul nostru, d-lu *Nicolae Neamțu*, dăce, „că nu trăiescă din dăscăliă, ce s'eși sfarme atăta capul cu cartea?” Adevărat, că dănsul nici nu a prinsă carte în mână de când a absolvat pedagogia, nici nu și-a prenumărat vre-o fôia școlastică, ori națională, deși ar avă de unde. Dănsul propune și acum ca pe timpul lui *Fidileșu-Vodă*, după metodul lui *taiă-fugă*. Se înțelege apoi, că de vre-ună progresă de Dămine-ajută nu pôte fi vorba, deși d sa funcționăca ca invățător în comuna noastră de vre-o 15—16 ani, în care timp ar fi putut face multă. Să ne întorcemă însă la mersul esamenului.

S'a început esamenul cu catechismul, în legătură cu istoria biblică, după care a urmat esamenul din limba maternă, oțierea cu gramatică. Nu sciu, în câte clase și-a împărțit invățătorul nostru invățăceii și ce material a propusă fi-cărui despărțemănt, căci cei de 12 ani au cetit din abecedară bucată „Prunculă bună”, cei de 7 ani au cetit aceași bucată și nu s'a putut face vre-o deosebire între unii și între alții, căci într'o formă de rău cetiau toți. Cu gramatica n'ar avă la ce pustie mai încurca băceții, căci gramatica nu se înțelege așa, ca să scie băiatul declina și conjuga, ci părțile cuvântărei și ale propozițiunei trebuescă aplicate la bucățile de lectură. Mai bine ar face să desvețe pe copii de a dăce „cheră”, „ghicelă”, „hinară”, „cherbe” ș. a. Imbată copiii cu gramatică și ei se luptă cu greutățile cetitului.

Din matematică s'au esaminat atătă mentală, cât și la tablă cu cifre, anume cele patru operațiunii cu numeri, până la 1000 și bieții copilași nu sciau cât e $\frac{1}{4}$ din 20. Ar trebui să scie d lu invățător, că acest material, adecă numerii până la 20 și cele 4 operațiunii mentale în cercul acestor numeri se propună în cl. I. și încă secțiunei prime, și nu în clasa a III-a.

Istoria naturală ărași s'a propusă fără nici un plan. Au întreată despre leu și balenă, pe când băceții nu erau în stare a face o mică descriere a vre-unui animal domestic.

M'ar plăcă s'e-mi spună d lu invățător, ce însemnăca a invăca Geografia fără a arăta pe hartă (mapă) locul respectiv. D sa a propusă părțile de pământ și le-a arătat pe glob, ăc băceții nu se sciu orienta în ținutul lor, ba nici în comitatul respectiv.

Ar mai urma Istoria patriei, Constituțiunea și Cantul. Pentru scurțimea spațiului însă trecă peste acestea cu singura observare, că la cantă ar fi trebuit să se scie băceții în picioare.

Armeneanul.

Literatură.

A eșit de sub tipăr:

„*Introducere în sciințele comerciale*”, 8° 214 pag. carte de mare folos pentru informațiune în diverse cestiuni ale comerțiului, afaeri de bani, de bancă și de polițe etc. Se află de vândare la librăria N. I. Ciureu în Brașov cu prețul, dimpreună cu porto, de 1 fl. 25 or.

Recomandăcă această carte cu deosebire invățătorilor și preoțimeii, care având ocaziune a conveni cu poporul îi va pută da felurite povețe și invățături pentru daraverile lui economice.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serviciul biurolui de cor. din Pesta.)

Budapesta, 11 Iunie. Aseră a fost mare conductă de torțe, pe care monarhul l'a așteptat stând pe balcon cu Szapary. Se cântară trei melodii; după fiăcare urmau strigăte de „*Eljen a Király*”. S'au audit și strigăte de urări pentru dinastia „*Habsburgică*.”

După serenadă, monarhul achiămată o deputăciă la sine și îi spuse, că nici-odată nu va uita dălele acestea frumoșe. Intr'aceea se adunără la gara de vest toți onorațiunii țerei. M. Sa sosind, dete mâna lui Szapary și vorbi cu mai mulți. Cătră primarul Peste. dăse: „Suntă forte mișcată de ali-pirea, ce mi-au dovedit-o locuitori.” Cătră Szapary dăse: „Eram pregătit pentru festivitățile strălucite. Dér ceea ce s'a fcute, a întrecută tôte așteptările.” Majestate Sa se urcă apoi în tren, care plecă la orele 11 $\frac{1}{2}$ noțtea.

Budapesta, 11 Iunie. Fôia oficială publică decisiunea prea înaltă prin care se concede, ca Budapesta, ca reședință ungară, să porțe de aci încolo titlul: „*Budapesta, capitala și reședința țerei*.”

Originea familielor suverane din Europa.

Originea familielor suverane din Europa se reduce la ună forte mică număru de isvôre, relativă la numărôșele nămurii reprezentante actualmente.

Numerii voro 20 de familie își împărțescă onôrea d'a fi furnisată tronurile mari și mici ale Europei. Și încă din aceste mică numără trebue să se facă o selecțiune și a face să reiasă primele planuri, adecă:

Rassa capetiană; linia de Oldenburg; linia d'Ethichon; de Wettin; d'Azon, d'Este; de Wittelsbach. Răposatul conte de *Chambord, don Carlos*, duce de Madrid *Francisc II*, ex-regele celor două Sicilii, *Francisc, duce de Marchena*, Robert I, ex-duce de Parma, Filip, conte de Paris și fiul său *ducele d'Orleans, dom Pedro*, ex-principele moștenitor al Brăsiliei, fiul cel mai mare al contelui d'Eu și *Alfons XIII*, rege al Spaniei, suntă din rassa capetiană, în linie bărbătescă, și descind toți din Hugo Capet, conte de Paris. Numele lor de familie este deci Capet.

Linia de Oldenburg are ca ramură autentică pe *Thierry Fortuné* (mort în 1440) conte de Oldenburg, eșit din Rinkelheim, care la rândul lui descinde din Wittikind.

Cristian IX regele Danemarcei, *George I*, regele Greciei, *Ernest Gonthier*, duce de Schlesvig-Holstein-*Frideric-Ferdinand*, duce de Schlesvig-Holstein-Glücksburg-Sonderburg, *Alexandru III*, împăratul Rusiei, suntă eșiți din *Thierry le Fortuné*, în linie bărbătescă. Numele lor de familie este deci Oldenburg.

Ethichon, duce de Alsația, cetăia pe la anul 684, este isvorul autentic al caselor de Habsburg-Lorraine și de Baden.

Francisc Iosif I, împărat al Austriei, rege al Ungariei, *Ferdinand IV*, ex-mare duce de Toscana, răposatul duce *Francisc V*, de Modena, *Frederic* mare duce de Baden și *Maria Christina*, Regina regentă a Spaniei, născută Archiducesă de Austria, descind toți din Ethichon duce de Alsația. Numele lor de familie este deci *Ethichon de Alsația*.

Casa de Hohenzollern, pe care unii o leagă — fără a da dovezi — de casa d'Ethichon, își trage originea dela *Thassilon*, primul conte de Zollern, care trăia pe la anul 800 și care a avută ca descendentă pe *Burchard* (mort la 1061) conte de Zollern (castelul de Zollern în regența de Sigmaringen în Prusia).

Numitul *Burchard* avă mai mulți fi conți de Zollern, și din cari unul, contele *Eitel-Frederic* dete născere la doi fii, cari pe la anul 1300 întemeiară: cel mai mare (*Eitel-Frederic II*, conte de Zollern) linia nedomitore princiară disă de Sigmaringen (prin achisițiunea pe la 1500 a comitatului de Sigmaringen), cel mai mic (Rudolf-Frederic II *burggraaf* de Nuremberg) linia

domnitore imperială și regală a Germaniei.

Leopold, prinț de Hohenzollern, disă Sigmaringen;

Carol I, Rege al României, fratele precedentului;

Wilhelm, împăratul Germaniei rege al Prusiei;

Prințul *Albert* de Prusia, regent de Brunswick;

isvorăscă din *Thassilon*, conte de Zollern, și prin urmare numele lor de familie este *Thassilon de Zollern*.

Carol-Alexandru, mare duce de Saxa-Eisenach, *George II*, duce de Saxa-Meinigen și *Hildburghausen*, *Ernest*, duce de Saxa-Altenburg, *Ernest II*, duce de Saxa-Coburg și Gotha, *Albert-Eduard*, prinț de Galles, *Leopold II*, regele Belgiei, *Ferdinand*, prințul Bulgariei, *Albert*, regele Saxoniei, *Carol I*, regele Portugaliei, descind în linia masculină din Conrad cel Mare, conte de Wettin. Numele lor patronimic este deci *de Wettin*.

Leopold, prinț de Hohenzollern, disă Sigmaringen, *Victoria I*, regina Angliei, împăratăca a Indiilor, *Ernest-August*, duce de *Cumberland*, pretendentă la tronul Hanovrei, *Ioan II*, prinț de Liechtenstein, suntă eșiți din Azon *markgraful* d'Este. Numele de familie este deci *Azon d'Este*.

Casa de Savoia, despre care se dăce, că descinde din Wittikind, nu are un arbore autentic, decâtă dela *Humbert I* cu mâni albe și pe care regele Burgoniei îl creă conte de Savoia.

Humbert I, regele Italiei, fiul său prințul de Neapoli, nepoții său *ducii d'Aosta și de Abruzzi și conții de Turin și de Salemi*, vărul său primar și cumnată *ducele de Genua*, au numele de familie de Savoia.

Bernadotte, general franceș născut la Pau (1764—1848) a fost adoptat în 1810 de regele Suediei, *Carol XIII*, căruia i-a urmat în 1818 sub numele de *Carol XIV*.

Oscar II, regele Suediei actuală, este deci un *Bernadotte*.

Trinul rege *Alexandru I*, al Sărbiei, tatăl său, ex-regele Milan (conte de *Takova*) suntă *Obrenović*, casă, care domnesce în Sărbia dela 6 Noembrie 1817 cu dreptă de ereditate.

Regina Natalia este născută *Keșko*.

Nicolae I, prinț de *Muntenegro*, este descendentul direct al lui *Daniel Petrović Nișog* și numele lui de familie este *Nișog*.

Sultanul Turciei *Abdul-Hamid Kan* se califică el însuși de al 34-lea suveran din familia *Osman*.

Ne rămăne în fine de notat, că *Papa Leon XIII* e născută *Ioachimă Pecci*.

ne spune *Nicolae Bălcescu*, este invedarat pentru totu Românul cu minte și cu inimă, că libertatea națională nu ne pôte veni dela curțile împărateșci și nici din mila împăraților, ci numai dintr'o strinsă unire între toți Românii și dintr'o ridicare a tuturor împreună în solidaritate cu tôte poporele împilate.

Afară de acesta, ajutoarele nu ni au fostă totdeauna date așa precum ni-au fostă făgăduite. Să ne aducemă aminte de *Horia*, de *Cloșca* și de *Crișan* și să ne uităm pe *Grigorie Ghica*, domnul Moldovei, când a protestat în contra răpirei Bucovinei. Trebue să ne afirmămă că forță, trebue să ne impunemă ca națiune, și să mergemă înainte cu curaj și încredere.

Să persistămă, să perseverămă, să avemă încredere în noi înșine, căci poporele simț necesitatea unor asemenea esemple. Esemple de acest fel nu ni-au lipsită nouă, căci istoria noastră ni-a dată pururea lecțiunii de ună măndru curaj și patriotism. Patriotismul luminecă istoria poporelor și face strălucirea lor. Și atuncă când într'o luptă plină de ab-

negațiă vomă urma pe această cale, să fimă siguri, că fără întârziere, de pe valea Dunărei și a Nistrului până în plaiurile Carpaților, va răsună deșteptarea României și ne vomă vedă opera încoronată prin triumful naționalității romănesce, prin mărirea și gloria ei în fața lumii civilizate.

Poesii populare din Bănat.

Frușă verde măr din vie
Mă ducă maică dela tine
Doru meu ție-ți rămăne,
Ia lă maică și-l pune bine
Și mi-lă légă 'n cârpă neegră
Și lă bagă de-asupra 'n ladă.
Când te-ajunge dor de fată
Du-te tu la dor și cată:
De o fi doru cum l'ai pus
Mi-să la față cum m'am dus;
De o fi doru meu clătăt
Io la față galbenit.

Murșu, Murșu, apă rece,
Cum oi face de te-oiu trece,
Că de-o fi vre-o vreme bună

Te-oiu trece séra pe lună,
Ăr de-o fi vre-o vreme rea
Te-oiu trece cum oi pută,
Să mă ducă la mândra mea
Să mai vedă ce lucră ea.

*

De-ar fi mândra 'n delă la cruce
De trei-ori pe di m'ași duce;
Dér mândra-i în sat departe
Nu potă merge fără cartă,
Că cine cartă-ar fi scrisă
E la Timișora 'nchisă
În temniță de pământ
Unde nu-i plăc, nici vânt
Nici sôrele nu mi-lă arde
Și nici vântu nu mi-lă bate,
Picătura nu mi-lă pică
Numai gurița-i-se strică,
Gurița și buzele
Se strică, ca vremile.

*

Frușă verde de islaz
Să scii mândră că te lasă,
Nu te lasă că ești urită,
Ci te lasă că ești bolândă
C'aser'am venită la voi
Și te-am găsită între doi,

Unul te băia pe pėr
Tu jor mândră că ție-i văr;
Unul te băia pe spate
Și jor, mândră, că ție-i frate.

*

Du-te doră până e nor,
Că decă s'ansenina
Mai departe te-oiu mână,
Unde-i stegu aplecat
C'acolo-i badea culcat;
De li-i găsi adurmită
Tu s'e-i spu, că am murit;
De li-i găsi deșteptat
Spune i că m'am măritat,
Să-mi trimetă-ună păcelat
Nu cu cernelă scriată,
Că cernelă-i multă 'n țără
Și-o fi vre-o înceluiță;
Să scrie cu argințel
Că de acela-i puțintel,
Să cunoscă că-i dela el.

*

Frușă verde de lilă
De cine doru se légă?
— De-un voinică fără mustată
De fata cu chica creță.
De se légă de-un voinică

Inchiderea parlamentului român.

Mercuri, 27 Maiu v., s'a dat^u cetire la adunarea deputaților de cătră d. Lascar^u Catargiu, președintele consiliului ministrilor^u, și la Senat^u de cătră d. Al. Lahovari, ministrul^u afacerilor^u streine, următorului mesagiu regal^u pentru închiderea sesiunei Corpurilor^u legiuitoare:

*Domnilor^u Senatori,
Domnilor^u Deputați,*

Chiămați, mai ales^u, pentru a face posibilă aplicarea din vreme a nouelor^u budgete, Domniele^u Vóstre, doritori de a realiza acele reforme, cari au constituit^u programul^u guvernului^u Meu, nu ați voit^u să v^u despărțiți fără de a începe, cel^u puțin^u, marea operă, căreia v'ați devotat^u.

Astfel^u, votându^u legea organizării ministeriului de interne și aceea a serviciilor^u administrative^u exterioare, ați îndrumat^u reforma administrativă cătră un^u bun^u și repede sfârșit^u.

Prin legile creditului^u agricol^u, a tabelor^u de prețuri^u pentru moșiile ce se v^und^u în loturi^u mici și a spitalelor^u rurale, ați ținut^u să arătați cătră de vie este îngrijirea^u Domniilor^u Vóstre pentru pătura cea mai număroasă a Statului român.

Casarmele, pușca cu repetiție, pentru cari Domniile^u Vóstre ați votat^u mijloacele necesare, vor^u completa întărirea armatei, scutul^u vieții^u noastre de stat^u independent^u.

Votându^u legea organizării ministerului instrucției^u publice, ați pus^u temeliea, pe care, cu patrioticul^u și lăminatul^u Domniilor^u Vóstre concurs^u, guvernul^u Meu va put^u da țerei^u reforma învățământului pe care de atăta vreme ea o astéptă.

*Domnilor^u senatori,
Domnilor^u deputați,*

Opera de reforme necesare organismului^u nostru de stat^u nu se pot^u cuprinde în cadrul^u unei sesiuni^u. Munca neobosită și hotărîrea statornică pe care o întrerupe numai închiderea^u acestei scurte, dér rodnice sesiuni^u, este o garanție puternică, că acea operă o veți s^uvrîși-o. În numele^u Meu și al^u țerei^u v^u aduc^u viele mele mulțămiri.

Eu declar^u închisă sesiunea extraordinară a corpurilor^u legiuitoare.

Carol^u.

(Urm^uză semnările ministrilor^u.)

HIGIENA

Intărirea nervilor^u.

(Fine.)

Un^u efect^u mai mare decât^u prin exercițiile citate Dumineca trecută, se dob^undesce, întru întărirea nervilor^u, prin următoarele

Nu mai lucră 'n câmp^u nimic^u.
Tótă ziua șede 'n casă
Cu ochi negri la ferestră,
De se légă de-o nevastă,
Nu-și lucră orânda 'n casă
Tótă ziua ese 'n prag^u
Cu firuțu tras^u în ac^u.
Pândărind^u pe cine-i drag^u.
De se légă de-o fetiță
Ea ese în grădiniță
Și tótă ziua stă afară
Cu mâna la inimi^uoră
După badea ei se móră.
*
Colo'n vale jos^u la riu
Spală dou^u fete grâu;
Una spală grâu neghină
Cu drăguțu ei de mână;
Una spală grâu curat^u
Cu drăguțu-i după cap^u
Și se sărută cu drag^u.

I. B. în R.

Fă m^u Dóme ce mi-i face,
Fă m^u flórea rugului
Pe grindeul^u plugului
Să ved^u boii 'ncornarați
Și plugarii 'nsprincenați.

mijloce recomandate de „Lumea ilustrată“:

Umblarea prin zăpada cădută de cur^und^u Stăruim^u cu dinadinsul^u, ca zapada să fie cădută de cur^und^u, prosp^uetă, care să se striv^uscă séu să se prindă ca pulber^uea de picióre, și nu zăpadă veche, înghețată, care r^ucesce într'un^u chip^u prea simțitor^u și nu e bună de nimic^u. Afară de acesta plimbarea nu trebuie să fie nici-odată pe v^unt^u rece, ci mai cu semă când sórele de primăveră topesce zăpada. Numai în primele minute dela început^u trebuie să-ți impui óre-care silă; mai târziu nu rămâne nici urmă de neplăcere séu r^ucelă prea mare. Durata obic^unuită a acestei plimbări prin zăpadă este de 3—4 minute. Observăm^u încă-odată: nu trebuie să stați pe loc^u, ci să umblați.

Câte-odată se întem^uplă, că degetele prea delicate, desv^uțate cu totul de aerul^u de afară, nu pot^u să supórt^ue r^uceala zăpedii și se umflă, se inflam^uedă și dor^u. Nu trebuie să se sperie nimeni de acesta, căci nu este de nici o însemnătate și vindecarea urm^uză repede, decât se înmóie de mai multe-ori degetele în apă de zăpadă séu se fr^ucă ușor^u cu zăpadă.

Plimbarea prin zăpadă p^ute fi înlocuită, de pildă tómnă, cu umblarea prin i^uerbă brumată. Simțirea frigului este mai viuă în acest^u cas^u, deóre-ce corpul^u e prea puțin^u desv^uțat^u încă de căldura de veră în acestă periódă de tranșiță. Chiar și érna, plimbarea prin zăpadă p^ute fi înlocuită cu umblarea pe lespeți^u de piatră udate cu apă de zăpadă. În ce privesce încălțarea și mișcarea să se cit^uescă regulile espuse Dumineca trecută.

De obicei se r^uspunde la aceste recomandări, că ar fi nise nebunii, prostii și așa mai departe, care ar da nascere la r^uceli, reumatism^u, dureri de gât^u, guturai și altele. Dér să facă cineva numai o încercare, să-și calce puțin^u pe inimă la început^u și se va convinge în cur^und^u, că din potrivă, plimbarea prin zăpadă, departe d'a av^u tóte acele desavantații, are dinpotrivă avantații f^urte mari.*)

*) Mulți doctori aprobă acest^u exercițiu, cer^und^u numai ca să se facă cu îngrijirea necesară. Alții fac^u observarea, că exercițitul ar fi prea aspru; dér nu se gândesc^u, cât^u de des^u recomandă chiar ei aplicarea gheței, care e și mai aspră.

Sunt^u mai mulți ani de atunci, când cunosceam^u pe soția unui funcionar^u înalt^u. Acestă mamă energetică avea un^u procedu lăudabil^u de a-și fortifica copii; nu le permitea să fie aleg^utori în ale mâncării și beutur^uei, nici să se prea plângă de vreme re^u, călduri, frig^u, etc. Indată ce începea să ningă, ea promitea copiilor^u pâne cu unt^u și cu miere, decât utezau să facă câte o plimbare desculți prin zăpadă. Așa făc^u mai mulți ani de-ar^undul^u; copii se întăriră, se făcură voinici și v^unjoși și tótă viața lor^u vor^u fi de sigur^u mulțămitori mamei lor^u pentru acestă crescere solidă.

Ac^usta în ce privesce umblarea prin zăpadă a celor săn^uetși; să cităm^u acum dou^u casuri, cari vor^u arăta ce efect^u bun^u are acest^u exercițiu și la multe bóle.

O persónă suferea de mulți ani i^uerna de degerări, cari se umflau, coceau și pricinui^uau dureri mari. În primele zile de tómnă încep^u, după sfatul^u nostru, să facă plimbări prin zăpadă, le repetă de mai multe-ori și se vindecă cu desv^ușire de bóla ce avea.

Acum, nu de mult^u, a venit^u la noi o fată de 17 ani, plâng^undu-se de dureri violente de dinți. „Decă te-ai plimba cinc^u minute prin zăpada cădută de cur^und^u, — i-am^u r^uspuns^u — și-ar trece durerea imediat^u.“ Ea ni-a urmat^u sfatul^u îndată: alergă în grădină și peste de ce minute se întórse strig^und^u veselă, că durerea îi trecuse cu desv^ușire.

Nici-odată plimbarea prin zăpadă nu trebuie să se facă, decât corpul^u întreg^u nu e cald^u. Cei friguroși să caute înt^ueu prin muncă séu exercițiu să și aducă corpul^u în stare de căldură normală. Persónele, cari sufer^u de asudarea picórelor^u, de picióre deschise, degerături sparte séu cópte, se întelege, că nu pot^u să practice plimbarea prin zăpadă până nu vor^u încerca să se vindec^u mai înt^ueu în alt^u chip^u.

Umblarea prin apă. Ori cât^u de simplă ar p^urea umblarea prin apă până la pulpe, totuși tocmai acest^u exercițiu folosesc^u: a) pentru întărire; acest^u exercițiu are acțiune asupra corpului întreg^u, întăresce firea întregă; b) are acțiune favorabilă asupra r^urunchilor^u și asupra secrețiunei urinei, de aceea ap^ure de multe bóle ce și au originea în r^ununchi, în beșică séu în p^untece; c) are o acțiune bună asupra pieptului, ușurează respirația și alungă gazurile din stomac^u; d) are o deosebită acțiune bună asupra durerilor^u de cap^u.

Acest^u mijloc^u de întărire se p^ute aplica făc^und^u mișcare în apă rece, într'o puțină (cadă) de bae, etc., la început^u până peste glezne. Mai mult^u efect^u se dob^undesce decât se adaogă pe r^und^u apă până la pulpe și mai mult^u încă decât apa vine până la genunchi.

În ce privesce durata, se p^ute începe cu un^u minut^u, apoi cel^u mult^u până la 5 și 6 minute. Cu cât^u apa va fi mai rece, cu atât^u va fi mai bine. După un^u astfel^u de exercițiu, trebuie să se facă mișcare, vara la aer^u liber^u, érna în odae încălđită, până la încălđirea normală a picórelor^u. I^uerna se p^ute pune zăpadă în apă. Cei slab^u de constituție pot^u să începă cu apă nu prea rece și să trecă pe r^und^u la apă mai rece și în cele din urmă la apă rece de tot^u.

Cățeluși și cocónele.

Seiți d-vóstr^u, că cocónele iubesc^u f^urte mult^u cățeluși. Mai ales în orașe mari, nu pot^u face un^u pas^u, ca să nu dai pe stradă de câte-o cocónă cu cățel^ușul în brațe, ba nu arare ori chiar și cocónițe m^undre și frumoșe își impart^u dragostea lor^u cu câte-un^u cățel^uș sburlit^u, pe care-l^u p^urtă în brațe pe strade și la promenadă, în mânia tinerilor^u, cari de multe ori trebuie să r^ucescă cu ochi invidioși la desmerdările, de cari se bucură aceste dobitoce din partea frumóselor^u fete.

Să nu credeți, că obiceiul acesta, de-a p^urtă cățeluși în brațe, s'a născut^u numai așa diu senin^u, căci își are și elă însemnătatea sa, și încă o însemnătate istorică de mare importanță.

Obiceiul acesta se trage din Polonia și isvorul^u lui este a se căuta în vitregitatea timpurilor^u de pe la sfârșitul veacului al^u XI-lea.

Pe vremea aceea se afla adecă în Polonia un^u rege crud^u și nemilos^u, cu numele Boleslav al^u II-lea. Acesta por^unise la luptă în contra Rusiei și la început^u expedițiunea acestă a lui fusese norocóșă, căci în scurt^u timp^u isbuti să cuprindă Kievul.

În Kiev ostașii poloni se simțiau bine, mai ales fiindcă înaintea Rusóicelor^u aveau mare trecere și duceau împreună lume albă. Nevestele polone de-acasă însă înțeles^ueră despre trailul acesta al^u bărbaților lor^u și, ca să-și r^usbune, încep^u și ele să facă asemenea; p^ute însă, că ele vor^u fi făcut^u cevași mai cu córne decât bărbații lor^u, căci vestea despre trailul demoralizat^u, ce începuseră să-l^u ducă, ajunsese repede la Kiev.

Atăta li a trebuit^u ostașilor^u poloni! Căt^u ce auziră, își uit^uară de datorința lor^u de militari și r^undă pe r^und^u furisându-se, o tuliră spre casă să-și vadă de nevaste. Regele Boleslav numai se pom^uni odată, că mare parte dintre vitejii săi nu-s^u ca 'n palmă și că din cauza lipsei lor^u, el^u nu mai pot^u continua expedițiunea victorióșă în contra Rusilor^u. F^u silit^u deci să se întórca acasă.

N'ai grijă apoi, decât nu i-a pedepsit^u el^u pe desertori! Multora dintre ei li s'au tăiat^u capetele cu gelotina, alții se ascuseră, ér alții își ap^uerară viața cu arma în mână, așa că regele Boleslav av^u să p^urt^ue în contra supușilor^u săi o gónă f^urte înverșunată.

Ac^usta s'a întem^uplat^u la an. 1076. Multe femei își ascuseră bărbații și din asta causă furiosul^u rege încep^u să și verse mânie și asupra femeilor^u. Pe care cum le prindea, le lua copii dela sin^u și în locul^u copiilor^u le silia să p^urt^ue la sin^u și să alapteze câte-un^u cățel^u; ba, ca batjocura să fiă mai mare, bieteile femei trebuiau să se presente cu căței în brațe chiar și pe strade, în locuri publice.

Pentru ca rușinea să fiă încă și mai mare, crudul^u rege porunci, ca acestă pedepsă să fiă aplicată și asupra voiașilor^u, tâlharilor și incendiarilor, cari între alte pedepse erau condamnați și la hrănirea cânilor^u, cărora trebuiau să le dea o încărcătură din gură și din mână.

Lucru firesc^u, că în urma acestă, câni^u țin^u au mult^u la stăp^uniei lor^u, dér și stăp^uniei se obi^unuiră cu câni hrăniți de ei, mai ales însă femeilor^u le era greu a se despărți de câni hrăniți cu laptele lor^u și de aici se născ^u un^u fel^u de priet^unie între dame și căței.

Cruđinea regelui Boleslav o dovedesc^u de altmintrelea și faptul^u, că la anul 1077 el^u a poruncit^u să 'i se tai^u capul^u chiar și episcopului din Cracovia, carele în urma acestă a și fost^u decapitat^u și încă chiar înaintea altarului. Pentru acest^u fapt^u însă nici regele Boleslav n'a r^uemas^u nepedepsit^u, căci Papa, înțeleg^und^u despreuciderea neomenoșă a episcopului din Cracovia, mai întâi l'a anatemisat^u, ér mai târziu, pentru că să l^u scótă de sub anatema, l'a pedepsit^u tocmai cu canonul^u, séu mai bine

Cu o mână, doi boi mână
Și cu una flor^u culeg^u
Și cu ochii le aleg^u,
Și le aleg^u chitățele,
Chitățele rótă 'mplută
Vino, neico, le sărută...

*

Frunđă verde bob^u și linte
Descunună-m^u părinte,
Că de când m'ai cununat^u
În rea bóla m'ai băgat^u.
— Io atunci te-oiu descununa,
Când tu-i put^u num^uera
I^uerba de pe nou^u lunc^u
Și frunđița din doi nuc^u.
Și-atunci pe gânduri^u oi^u sta
Descununa-te-oiu, ori ba...

*

Frunđă verde de aiușu
Bate un^u v^untișor^u de sus^u
Pe sub lună, pe sub stele
Pe de-asupra casei mele,
Să-m^u aducă dor^u și jele
De pe la némuri de-a mele.

*

Frunđă verde de pe rit^u
M^undra mea s'a bet^ujit^u;
M^u dusei la vrăjitóre
Să-i descante^u să se scóle;
Vrăjitórea n'av^u léoc^u
M^undra mea nu s'a ulat^u.

fiat, cu pedepșa născocită de el însuși, adevăr să hrănească câni.

În urma acestei damele dela curtea regelui și multe alte cocone și coconițe din familiile cele mai de frunte începură, în onoarea regelui, să se preâmble pe străde cu cățelii în brațe.

MULTE ȘI DE TOATE.

Unu soțu economu.

Socra: Ce soțu bunu ai! Ți-a promis, că în totu timpul călătoriei sale, îți va trimite o miă de sărutări, și astăzi, ziua întâiu, îți trimite deja șeece mii de sărutări.

Nora: „Lasă-mă — îl cunosc eu forțe bine! Asta o face elu numai ca să cruțe porto, — acum de sigur, că nu-mi va mai sorie șeece zile!“

Concluziune logică.

A: „Soii, frate, că ospetarul nostru și-a cumpărat unu motoru, pentru ca să facă mai repede cărnați. B: — „Ei, am și vechutu cărnații!“ — A: „Dăr cum suntă?“ — B: „Mirôsă a — putere de calu!“

Regularea valutei.

În timpul din urmă se ocupă mulți omeni glumeți cu cestiunea regulării valutei și cu detaliurile ei. Așa într'una din zilele trecute intră d-lu A. pe d-lu B: Carl suntă defectele politice ale noiei valute? B: „Îmulțirea colosală a prețenditorilor de — corună!“

Sabia lui Garibaldi.

„Deutsche Ztg“ din Porto Allegro (Brasilia) serie următoarele: Unu cetățeanu diintre voluntarii adunați în Rio Fragata se lăuda, că are o sabiă, care a purtat-o odinioară Guiseppe Garibaldi. Acesta după ce perdū lupta de pe insula Fanfa, trebui să fugă, dăr ca unu ală doilea Enea, luă cu sine pe Anita și pe fiulū sēu. Elū luă pe femea și pe fiulū sēu în spinare și alergă spre luntrea mântuitoare. În fuga sa se acăță sabiă de o tulpină de arbore, așa încātu cureaua s'a ruptă, ăr sabiă a cădutu josū. Mai târziu descoperi Garibaldi unui amicū alū sēu locul unde a perdutū sabiă. Acestū amicū și găsi sabiă, pe care i-o dede în darū Garibaldi. Elū păstră sabiă ca o reliquiă sfântă și o dede apoi fiulū sēu, voluntarū în trupele din Rio Fragata din Brasilia.

Republica și Arabulū.

Diarele din Algeria istorisescū următoarele despre noțiunea unui Arabū asupra republicei franceze: Intre unū diaristū franceșu, care petrece acum în Africa, și între unū Arabū s'a ținutū următoarea convorbire: Arabulū: Cum îi merge dōmnei guvernū? — „Vorbesci prostū, prietine! Guvernulū nu e femeia“. — Ce spui, guvernulū nu e femeia? — Di cândtū aceste Arabulū scōse o monedă franceșă și arată triumfătorū chipulū de pemonedă: „Ce? Nu e femeia? Eată, dōmna guvernū, se află aici pe piesă. Ei, când era încă Napoleonū, era guvernulū bār batū, dăr acum e femeia“ — „Ești unū prostū“, răspuse diaristulū, guvernulū sēu republica nu e o ființă viă, ci e o noțiune abstractă! Intăiu a fostū președintele ei Thiers, după aceea mareșalulū Mao-Mahon. mai târziu Grēvy, ăr acum e Carnot“. Arabulū începū să ridă: „Nu mă prosti tu, dōmna e pe piesă, așa că e guvernulū. Intăiu s'a măritatū

după Thiers, după aceea după Mao-Mahon și Grēvy, și acum e soția d lui Carnot!“

Căendarulū sēptēmănei.

Calendar table with columns for day of week, month, and names of saints (e.g., Basilides, Anton de Pad, Antonia).

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Iunie n. 1892.

Table of commodity prices in Budapest, listing items like wheat (Grâu) and their prices per 100 kilograms.

Table of product prices, listing items like oil (Oleu de rap.) and their prices per 100 kilograms.

Prețurile cerealelor din piața Brașovū.

Table of grain prices in Brașov, listing types of grain (e.g., wheat, barley) and their prices.

Bursa din București din 8 Iunie n.

Table of stock market prices in Bucharest, listing various securities and their values.

Cursulū losurilorū private din 8 Iunie n.

Table of private lottery results, listing numbers and corresponding prizes.

Cursulū pieței Brașovū

Table of market prices in Brașov, listing various goods and their prices.

Cursulū la bursa din Viena

Table of stock market prices in Vienna, listing gold and silver prices.

Prumulū căilorū ferate ungare

Table of railway prices, listing various types of bonds and their values.

Proprietarū: Dr. Aurel Mureșianu. Redactoru responsabilū: Gregoriu Malorū.

Dr. Sterie N. Ciurcu

Advertisement for Dr. Sterie N. Ciurcu, a medical cabinet in Vienna.

PUBLICAȚIUNE

Advertisement regarding public notices and legal matters, mentioning dates and locations.

Large advertisement for SCHLICK machinery, featuring an image of a steam engine and text describing their products and services.

Ganz seidene Foulards von 85 kr. bis fl. 4.65 p. Met. (ca 4.50 versch. Deffins) gestreift karriert, bedruckt, u. — versch. roben- und flüppweise porto- und zollfrei in's Haus die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.) **Zürich**. Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. Porto.

— Vândare. —

Facă cunoscută, cumcă începându din 17 lunie s. nou, se va vinde, prin licitație, totă marfa firmei cădute în concurs **Mandl și Herz** din Brașov, și anume, în fiăcare zi după amedei afară de sərbătorii, începându la 2 ore până la 6 ore. Vinerea însă se va vinde, începându dela 8 ore dimineța până la 12, și dela 2—6. Se vinde în părți mai mari séu mai mici, după dorință. Marfa se potrivește cu deosebire pentru comersanții dela sate și sfêrnari.

Ocasiunea cea mai bună, a se aprovisiona ori cine cu marfă bună și ieftină. Cu deosebire torturi de lână, de ină, bumbacă, ciorapi, cărpe, totă felifulă de acareturi de mâncare, bricege, fôrfeți, cuțite, pipe, paraplee, brice, cercei, inele, broșuri etc. etc.

Ios. Pușcariu,

advocată, ca administratorul masei concursuale.

861,2—1.

APA MINERALĂ

ERDÖVIDÉK-BAROSS

aprobată prin înaltulă decretă ministerială Nr. 88783 din 6/12 1891.

Sursa Erdövidék—Baross, este de numărătă între cele mai curate ape minerale alcaline, ferugiноse și acido-carbonice. Grațiă acestei compozițiunii chimice și a gustului séu plăcută, a estă apă, amestecată cu vină, este o băutură plăcută și răcoritôre la masă și în timpă de epidemiă, o eselență băutură higienică menită a înlocui apa de băută.

Apa minerală Erdövidék-Baross este recunoscută ca una ce măresce potta de mâncare, activeza digestiunea, este de o eficacitate incomparabilă în afecțiunile stomachului și rinichilor și influințază în modă satisfăcătoră asupra regulatei funcționării a organeloră urinare.

Persônele anemice și în stare de slăbiciune găsesc în această apă ună fortifiantă excelentă din cauza ferului ce conține.

În afecțiunile căiloră respirătore, reumatismă musculară și în diferite stări de slăbiciune a nerviloră, întrebunțarea ei este însoțită de rezultate eclatante.

Amestecată cu sucă de lămăia séu siropă de sneură, ea este recomandabilă ca o eselență limonadă gustosă, răcoritôre și higienică.

Apa Baross unica perlă „ERDÖVIDÉK“ în Transilvania este de găsită la bacănia lui **CAROLŪ IRK**, str. Porții Nr. 65.

Prețulă unei sticle de 1 litru, 6 cr.

Cumpărătoriloră en-gros se acordă rabată.

856,10—4

Dintre tôte hărțile pentru țigarete este recunoscută de cea mai bună hărția de țigarete veritabilă franțuzescă

„Le Gloria“

fabricățiunea d-loră
JOSIFŪ BARDOU & FILS în
PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aură, 16 diplome de onôre mari, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hărția, care în fineță și bunătate întrece tôte celelalte hărții de cigarete ce esistă.

„Le Gloria“ este numai atunci veritabilă, decă fiăcare cărticică pôtă firma IOSIFŪ BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectuază cu marginele netede séu crestate (perforate.)

„Le Gloria“ se efectuază și ca tuburi și adevă într'o calitate neîntrecută de fină.

„Le Gloria“ este de căpătătă în Brașovă la tôte marchetăniile și bacăniile en-gros, precum și la fiă-care debitantă mai bună de tutună.

855,—3

Mostre atrăgătore pentru mușterii privați gratis și franco. Caiete cu mostre pentru croitorii nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosking pentru onoratulă cleră, stofe prescise pentru uniforme funcționariloră c. r. asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livrăe-uri, postavuri pentru biliarde și mese de jocă, loden obicnuită și impermeabilă pentru rocuri de vânătoare, stofe de spălată, pleduri de voiajău dela fl. 4—14 etc

Cine voiesce a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată, ér nu sdrențe eftine, pe cari le vinde fiă-care negustorașă în Hof, și nu suntă vrednice nici cătă costulă croitorului, sé se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn.

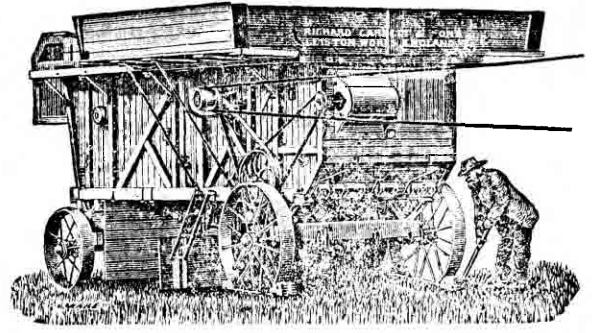
Depositu permanentă de postavuri peste 1/2 milióne florini.
Cea mai mare espedițiune de comande de pe continentă.

Spre atențiune!

P. T. Publică este avertisată asupra firmeloră, cari recomandă „resturi“ „cupóne“ în mărime de 3-10 metri și așa numitele „comașuri“ (o anumită cantitate) pentru costume de salonă. Deja în indicarea acestei lungimi egale zace pe față șarlantania, deórece astfel de rămășițe etc. suntă tăiate din bucăți nemoderne, stricate și ce nu se potă vinde. Astfelă de sdrențe, pe cari numitele firme le cumpără din mâna a doua séu a treia, nu suntă vrednice nici măcară a treia parte din prețulă de cumpărare. Trimiterea numai prin rambursă. Corespondență în limba germană, maghiară, boemă, polonă, italiană și francesă 807,24—23.

PAUL KOTZÓ, ingineră civilă,

Budapesta, VIII, Uellöerstrasse Nr. 18.

Garnitură de treerată cu abură pe stiftură, de 2 1/2—3—3 1/2 și 4 puteri de cai, mai departe garnitură de treerată cu abură pe șine de 4—5—6—8—10, și 12 puteri de cai, cu Ventilatoră dedesubtă, cu aparate lungi pentru scuturatulă paeloră și cu ciurură esttraordinară de mari și cilindru de sortată

Locomobile-Compound

dela **R. Garrett & Sons**, neîntrecute, economie de 40% la materialulă de arsă.

Mașini Brandforder pentru cositulă bucateloră, cu aparată pentru legată snopi, recunosute de cele mai bune. Greble originală americane, cu prăjină de trasă combinată pentru ună séu doi cai. Mai departe mașini de sémântă în rënduri și ori-ce alte mașini și unelte agricole.

820,8—5.

Marea bancrută!

New-York și Londra n'au lăsată necrutată nici continentulă europenă și marea fabrică de argintăriă s'a vedută necesitată să dăruească întregulă ei deposită în schimbulă unei răsplate mici pentru muncă. Eu suntă imputernicită să îndeplinescă acestă mandată.

Eu dăruescă

prin urmare ori cui, fiă bogată ori sêracă, următorele obiecte pentru mica sumă de **fl. 6. 60.** și adevă :

- 6 cuțite fine de masă cu lamă veritabilă englesă.
- 6 furculițe de argintă patentă americană dintr'o bucată,
- 6 linguri de argintă patentă americană,
- 12 lingurițe de argintă pentru cafea patentă americană,
- 1 lingură de argintă pentru supă patentă americană,
- 1 lingură de argintă pentru lapte patentă americană,
- 6 cesci Victoria englesesci,
- 2 candelabre de masă,
- 1 strecurătore pentru cėiu,
- 1 zaharnița,

42 bucăți la ună locă.

Tôte cele 42 de obiecte susă amintite au costată mai înainte fl. 40 și acum se potă cumpăra pe prețulă bagatelă de fl. 6.60. Argintulă patentă americană este ună metală albă, care își păstrăză colórea argintului 25 de ani, despre ceea ce se garantăză.

Cea mai bună dovadă, că acestă inserată nu e o șarlantaniă,

mă simtă îndatorată în publică, că ori cine, cărnă nu-i convine marfa îi trimită banii înapoi, nimenea însă sé nu trecă cu vederea ocașiunea acestă favorabilă de-ași procura acestă garnitură pompôsă.

Se trimite numai cu rambursă postală séu cu trimiterea înainte a sumei.

Cu deosebire recomandă pratulă de curățită aceste obiecte, o cutie dimpreună cu indicarea folosirei costă 15 cr.

P. Perlberg's Agentur

der verein. amerik. Patent-Silberwaaren-Fabrik,
Wien, I. Fleischmarkt No. 14.

Estrasă din scrisorile de mulțămită:

Suntă mulțămită cu trimiterea D Vóstră și Vê rogă a'mi trimite din nou următorele.

Triest, 28 Ian. 1892.

Edler von Broschek.
c. și r. colonelă.

Deórece cu prima trimitere am fostă pe deplină mulțămită, vê rogă a mai trimite alte 42 bucăți.

Gödölő, 12 Februarie 1892.

H. Petera,
c. și r. conducătoră de vânătoare.

862,1—1.